

THE POWER OF ORGANIZING

Приче о друштвеном организовању
Кампање широм Европе

МОЋ ОРГАНИЗОВАЊА

ПРИЧЕ ИЗ КАМПАЊА ДУШТВЕНОГ ОРГАНИЗОВАЊА ШИРОМ ЕВРОПЕ

Производ истраживања партиципативне акције Организационе мреже Европске уније

Европска мрежа за организовање заједнице (ECON) је мрежа невладиних организација које се баве организовањем заједница у Европи. ECON пружа обуку и менторство организаторима заједнице, омогућава боље стратешко усклађивање регионалних и националних организационих иницијатива, ангажује се у поновном додељивању и координира развој ресурса за организациони сектор заједнице.

Аутори: Alexandru Palas, Bernadett Sebály, Gáspár Bendegúz Tikász, Марија Перић, Maroš Chmelík, Steve Hughes, Wioleta Hutniczak

Координатор истраживања: Bernadett Sebály

Уредник: Steve Hughes

Сарадници: Anna Striethorst, Gordon Whitman

Датум објављивања: 2021

Објављено од стране Европске мреже за организовање заједнице.

Студија је доступна на сајту: www.organizeeurope.org

Publication co-funded within European Union Programme Erasmus+. The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use, which may be made of the information contained therein.

ЗАШТО ЧИТАТИ ОВУ СТУДИЈУ?

Организовање заједнице гради демократско грађанско друштво у Европи. У ери укрштања и заостравања криза, то је доказана противтежа порасту реакционарних снага и битан састојак покрета који желе да прошире своју друштвену базу и изграде моћ победе.

Ова студија документује налазе организатора заједнице који раде у централној и југоисточној Европи, мада су њене лекције широко примењиве.

Приче о организовању документоване у овом извештају покривају различите борбе, од рада на клими у Пољској, до права Рома у Словачкој. Од организовања ЛГБТ популације у Румунији, до мајки које јачају моћ доношења националног законодавства у Србији.

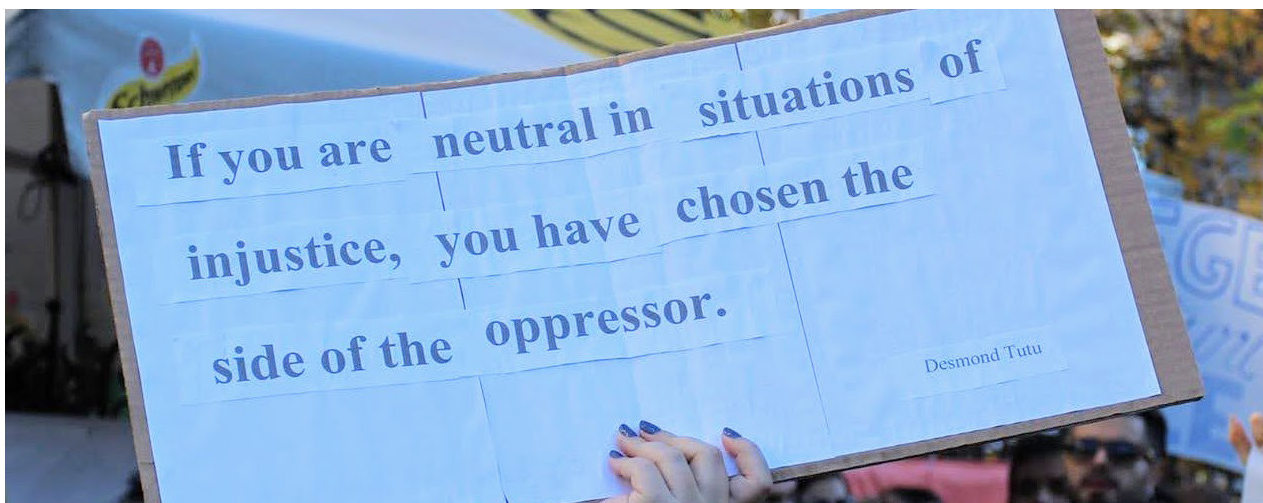
Такође гледамо приче из Мађарске о активистичким покретима који су усвојили приступ организовања заједнице како би победили. Постоје приче о начинима на које се дугогодишње групе за организовање заједнице мењају и развијају своју праксу из многих земаља.

Препоручујемо да прочитате ову студију ако сте организатор заједнице у Европи који жели да продуби праксу свог заната.

Прочитајте ову студију ако сте укључени у изградњу демократског грађанског друштва и желите да схватите како организовање заједнице може имати улогу у јачању покрета за друштвену правду и одрживост животне средине.

Прочитајте ову студију ако најбоље учите из студија случаја о пракси организовања заједнице које су написали људи који су тамо били.

Хвала Вам и пријатно читање!
Истраживачки тим

Порекло слике: Robert Stewart

САДРЖАЈ

Увод: Организовање у транзицији	5
Шта је истраживање партиципативне акције и зашто смо га изабрали?	8
Северњача за организаторе	12
Научена лекција: Улога организатора	17
Научена лекција: Како изгледа дисциплиновано организовање?	24
Научена лекција: Поступање у политичком контексту	29
Закључак: Прича о промени	33
Додатак: Студије случаја са терена.....	35
Истраживачки тим и процес	72

УВОД:

ОРГАНИЗОВАЊЕ

У ТРАНЗИЦИЈИ

Наша амбиција за ову студију је да покаже трансформативну моћ организовања заједнице и да разуме њен потенцијал за развој дугорочне визије друштвених промена. Надамо се да ће ово истраживање учинити видљивим и ојачати важне помаке који се дешавају на пољу организовања заједница у Европи. Користећи методологију истраживања партиципативног деловања, наш истраживачки тим организатора настојао је да дубље разложи посао који смо урадили, као и резултате- виђене и невиђене - овог рада.

Организатори заједнице знају да се рад на изградњи моћи у локалним заједницама ретко састоји од марширања од победе до

победе. Чак и у кампањама у којима на крају побеђујемо, може доћи до дугих периода у којима се чини да је напредак заустављен, а победа све, осим сигурне. Па ипак, често завршавамо причајући о свом раду као о врхунским спортским резултатима. Организатори се често уче да пронађу „мале, победничке кампање“. Навика истицања победе може проистећи из жеље да се нагласи „победнички“ део овог приступа тако да мотивишемо нове људе да се придруже борби. То може бити и због спољног притиска који осећамо да покажемо утицај нашег рада. Обично је то комбинација оба.

“Желимо да направимо промене, имамо довољно енергије и капацитета, само нам дајте наду и обећајте да можемо заједно да градимо те напоре.”

Silvia Kováčova, представник заједнице, Словачка

Организатори разговарају са организаторима

У овој студији ћемо се осврнути на организовање као дуготрајан процес, који има доказане резултате, али процес који је несавршен са многим изазовима на том путу. Такође, желимо да истражимо органске промене у нашој пракси које су се догодиле током година покушаја и грешака.

Примарна публика за ову студију су други организатори, а методологија коју смо одабрали за спровођење ове студије изграђена је око идеје „организатори разговарају са организаторима“. Надамо се и да ће људи који су мање директно укључени у организовање заједнице пронаћи увид у то да је развијање организовања корисно за њихове властите напоре на јачању демократије у Европи.

Нисмо некритични према својој пракси. Верујемо да се европско организовање мора одмакнути од примене као „неутралне методологије“ ка пракси укорењеној у вредностима социјалне правде, правичности и отпорности (не разумем ово, ваљда залагање), залагању за животну средину. Организовање мора бити утемељено у локалним заједницама и укључити „оне који немају“ у наш рад. У исто време, организатори морају да подигну опсег наше амбиције изван суседства, па чак и националног контекста. Суочени са ескалирајућом и међусобно повезаном кризом, морамо тежити стратегији способној да утиче на политичку агенду и јавни дискурс на европском нивоу.

Проучавање организационог поља у транзицији

Многи од ових помака се већ дешавају, што ова студија документује. За ово партиципативно истраживање, група организатора у Мађарској, Пољској, Румунији, Србији и Словачкој испитала је десет кампања организовања заједнице (две по земљи) у више различитих контекста. Интервјуисали смо своје вршњаке и извукли поуке научене из рада.

Као део процеса, поставили смо себи изазов да замислимо како ће ствари које учимо обликовати наш рад у будућности. Усред процеса истраживања наступила је пандемија, а начини на које је овај поремећај утицао на наш рад изазвали су још дубљу саморефлексију.¹

Ова студија даје увид у организационо поље у транзицији. Надамо се да ће процес и налази у овом извештају помоћи европским организаторима да наш рад подигну на следећи ниво обима и утицаја. У овом извештају ћемо почети дељењем увида

у наш аналитички оквир, који служи као Северна звезда у нашој процени, као и у нашој методологији истраживања.

Затим пружамо синтезу налаза нашег истраживачког процеса фокусирајући се на улогу коју организатори имају у екосистемима кретања и на то како изгледа дисциплиновано организовање. Наслонићемо се на неке од дилема са којима се организатори суочавају, као и посматрајући рад организовања у ширем политичком контексту.

Конечно, овај извештај укључује додатке који садрже сажетке свих организационих кампања које смо анализирали кроз овај процес истраживања партиципативних акција, као и више детаља о нашем истраживачком процесу.

Romanian organizers built power for LGBT rights by using community organizing to increase the capacity of the movement outside of the capital. Image credit: Andreea Balaurea

1 Hughes, Steve. "The European Organizing Movement Responds to Crisis: Synthesis of ECON Crisis Strategy Sessions." organizeeurope.org, 2020.

ШТА ЈЕ ИСТРАЖИВАЊЕ

ПАРТИЦИПАТИВНЕ

АКЦИЈЕ И ЗАШТО

СМО ГА ИЗАБРАЛИ?

Организатори заједнице имају двоструки трансформативни ефекат на свет у којем живимо. Помажемо људима да се удруже како би заједнички утицали на политичке одлуке и обликовали политичку културу, а такође им помажемо и да се појединачно трансформишу у лидере који преузимају већу одговорност за друштвене промене. Ова трансформација у умовима и животима људи чини бескрајну борбу за друштвену правду сврсисходном.

Међутим, организовање захтева много менталног и емоционалног рада. Организатори стварају услове који омогућавају локалним лидерима да изграде стратегију, осмисле кампање и мапирају заинтересоване стране и интересе. Обучавамо и тренирамо лидере на локалном нивоу, јачамо тимски дух, рукујемо се различитим личностима,

помажемо у решавању сукоба, а поврх свега, учествујемо на састанцима на којима се показујемо најбоље. У тако недовољно финансираном региону, као што је Централна и Источна Европа, често жонглирамо свим овим улогама без специјализованих тимова официра за медије, прикупљања средстава, стратешких директора или директора кампање.

Стога не чуди што организаторима остаје врло мало времена да застану и размисле о томе шта смо урадили добро и шта бисмо требали учинити другачије. Наш мотив овог партиципативног акционог истраживања био је да се организаторима обезбеди простор за овај рад на размишљању.

„Ovi intervjui [radio sam tokom istraživanja] su imali ogroman uticaj na moje razumevanje toga kako bi naš organizacioni program trebalo da izgleda 2021. [...] Ovaj proces nam je pomogao da započnemo nekoliko internih diskusija o našim osnovnim vrednostima, misiji i viziji.”

Maroš Chmelík, Center for Community Organizing, Slovakia

Принципи истраживања партиципативног деловања

Према принципима партиципативног акционог истраживања, истраживање - систематска анализа података ради бољег разумевања теме - није само у надлежности академика. У партиципативном акционом истраживању, они без истраживачког искуства стичу неопходне истраживачке вештине како би испитали своју стварност

развијањем питања и прикупљањем података. Али стварање знања није крајњи циљ овог процеса учења. Истраживачи морају смислити како да научене лекције претворе у акцију. Ово чини партиципативно акционо истраживање и ослобађајућим искуством и оруђем за друштвене промене.

Седам чланова нашег тима, Александру Палас, Бернадетт Себали, Гаспар Бендегуз Тикасз, Марија Периц, Марош Цхмелик, Стеве Хугхес и Виолета Хутницзак, обучени су за организаторе заједнице, а наше организације су повезане са **Европском мрежом за организовање заједнице** (ECON). Александру, Бендегуз, Марија, Марош и Виолета су спровели истраживање, Бернадетт је координисала истраживачки процес и подржала процес уређивања,

а Стив је био уредник публикације и координирао процес помагања у интеграцији научених лекција из ове студије у стратешку праксу европских организатора.

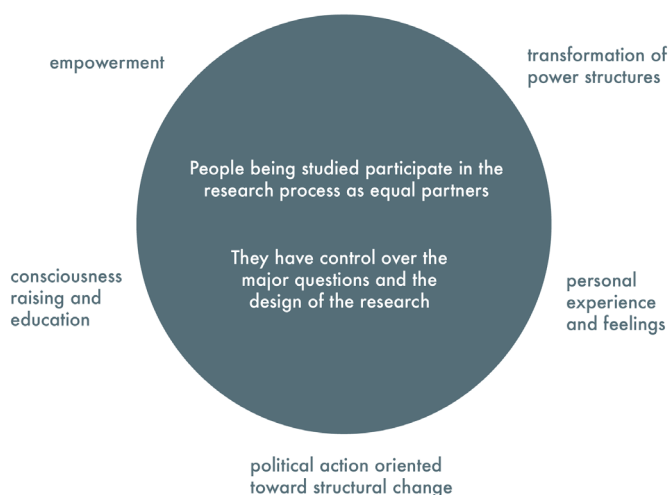
(Погледајте потпуни опис процеса истраживања истраживачки тим и процес на страни [72.](#))

WHAT IS PARTICIPATORY ACTION RESEARCH?

It is **RESEARCH** because...

It is **PARTICIPATORY** and **ACTION** because...

Почетком процеса, истраживачки тим организатора окупио се на обуци о том процесу. На овом слајду разумеју карактеристике партиципативног акционог истраживања.

Original image credit: European Community Organizing Network

Преглед кампања које смо истраживали

Погледајте све приче у делу **Додатак: Студије случаја са терена**

Мађарска

Кампања за заштиту Ромаи обале, природног подручја на Дунаву, у Будимпешти.

Кампања за поправљање несталих уличних светиљки у предграђу Будимпеште која је на крају разоткрила корупцију на највишем нивоу власти.

Пољска

Кампања за укључивање организовања заједнице у климатски покрет у пољској угљеној земљи.

Кампања за организовање жена у политичком контексту у којем су жене знатно недовољно заступљене у одлучивању и цивилном друштву.

Румунија

Кампања за заштиту букурештанског насеља од илегалног развоја.

Национална кампања за пораз анти-ЛГБТ референдума који подржава влада.

Србија

Национална кампања коју воде мајке усмјерене на парламент за промјену начина исплате породичних давања.

Кампања младих за освајање друштвеног центра у свом граду.

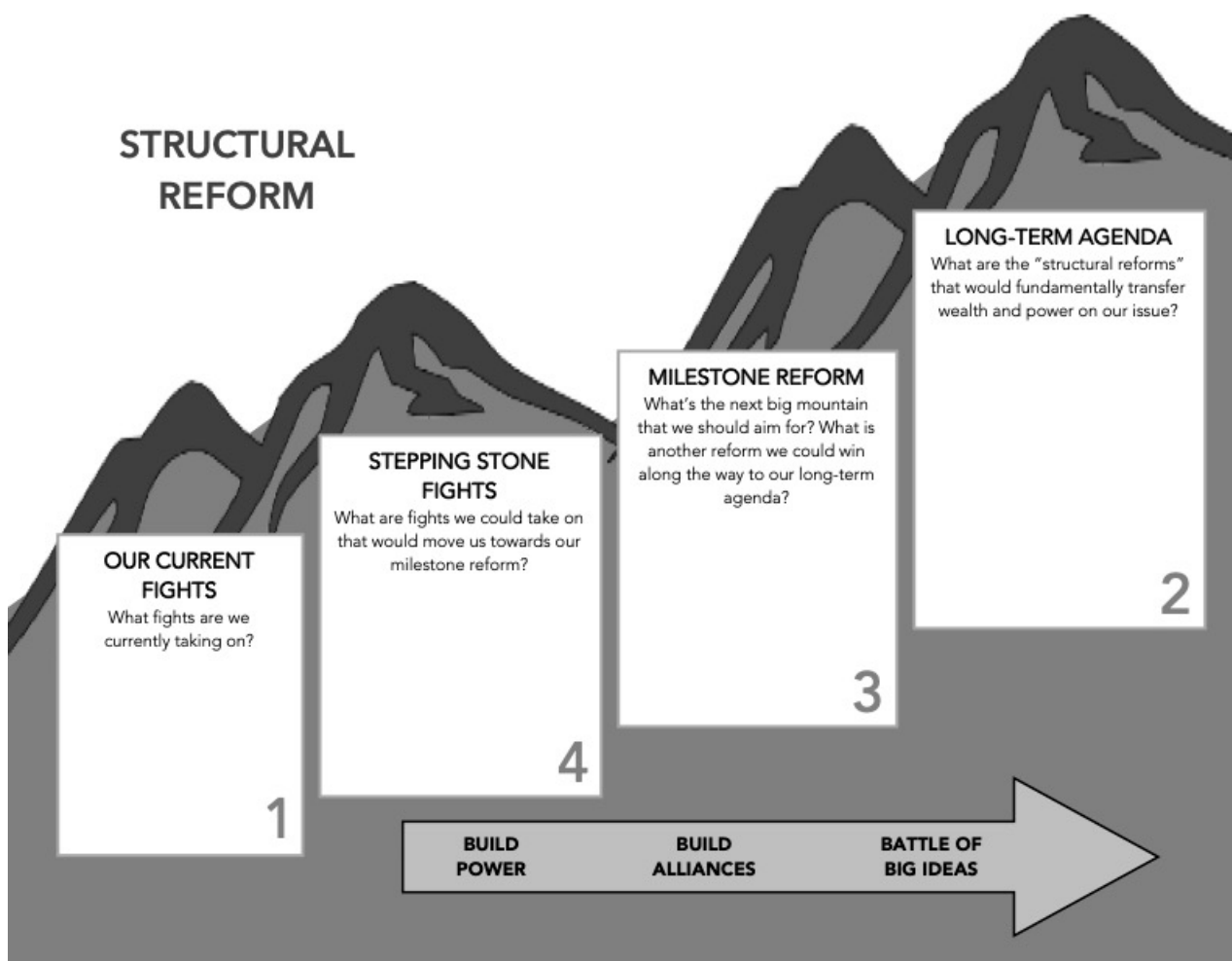
Словачка

Кампања узајамне помоћи унутар ромских заједница током кризе пандемије.

Процес преласка са организовања по суседству на организовање у руралним и маргинализованим заједницама са јасним оквиром социјалне правде за једну од најстаријих организационих група заједница у Европи.

СЕВЕРЊАЧА ЗА

ОРГАНИЗАТОРЕ

Mapping a Long-Term Agenda. This handout is used by the Grassroots Policy Project to help organizing groups think about their long-term goal and the stepping stone and milestone reforms they need to pursue to get there. Image credit: Grassroots Policy Project

У овом одељку представићемо два аналитичка оквира који служе као стратешки компас за организаторе. Утврдили смо да је то корисно полазиште за овај истраживачки пројекат, као и камен темељац на који се можемо позвати током синтезе наших налаза.

Један од кључних оквира је идеја развоја дугорочне агенде за организациони процес. Сматрамо да то може послужити као први

корак у идентификацији блокада које нас ометају у преусмеравању нашег рада са краткорочних кампања усмерених на уже тактичке циљеве ка кампањама које траже експанзивнију визију и стратегију велике друштвене трансформације. Верујемо да ће ово захтевати од нас да размислимо о врсти моћи коју желимо да изградимо, као и о томе како то желимо да се изградимо као европски организатори.

Дугорочна Агенда

Идеја Дугорочне агенде је да организатори и локални лидери морају разумети наш рад и у смислу наших непосредних кампања, али морамо имати и дугорочну визију за „структурну реформу“ (тј. Реформе које

премештају моћ и ресурсе од оних који их имају онима који немају). Успут, организатори морају развити вештину артикулисања „стратешких путева“ из наших специфичних, циљаних кампања ка нашој дугорочној

визији. „Мале кампање са добитком“, ако се налазе на мапи дугорочног програма, тада се могу схватити као одскачне даске које могу довести до прекретница у реформама. Реформе прекретнице успешно преносе моћ и ресурсе на наше заједнице и припремају терен за још амбициозније кораке.

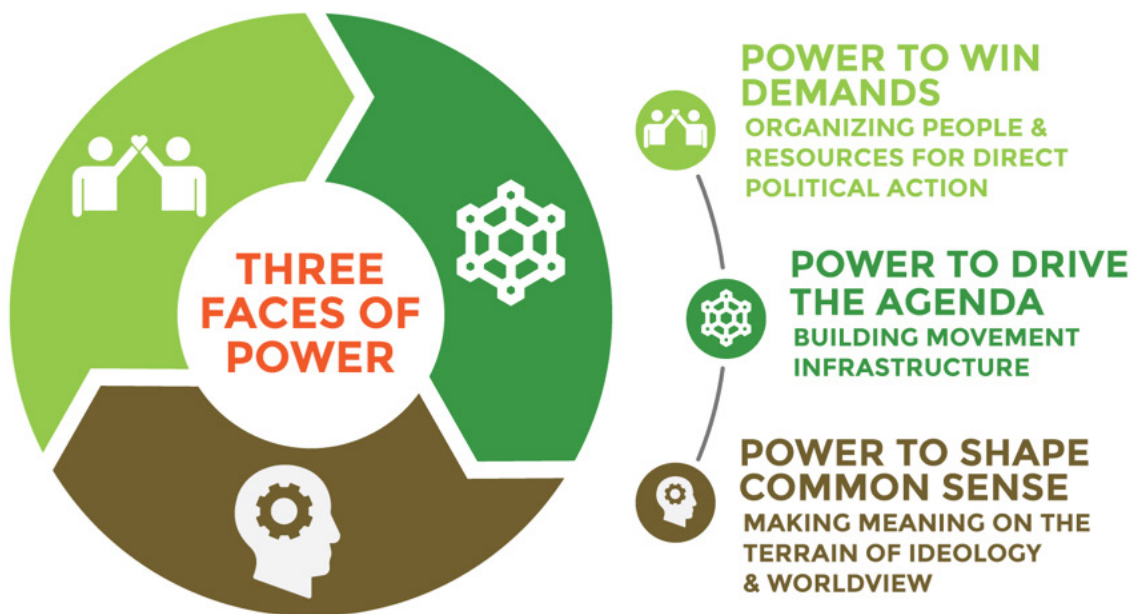
Развој и остваривање дугорочне агенде није линеаран процес. То је као ходање по каменој стази. Понекад се крећемо горе, понекад доле. Понекад наилазимо на препреке на свом путу и морамо пронаћи нове путеве. Међутим, уколико не користимо и не усавшавамо Дугорочну агенду у којој идентификујемо степенасте борбе и успутне реформе, то је као лутање по шуми без компаса.

Три лица моћи

Централни задатак развоја дугорочне агенде је продубљивање наше анализе о томе како моћ функционише у друштву. Организовање заједнице јединствено је по неким другим облицима интервенције заједнице у Европи по томе што има јасан фокус на идеју „моћи“. Идеја о анализи ко има моћ и колико нам је потребна за победу у нашим кампањама, као

заглављују у колотечини фокусирања на уску дефиницију моћи. Научени смо „моћ је нешто што можете рачунати“. Организатори су можда обучени да мере моћ према броју људи који су дошли на њихов састанак, или да преброје број гласова који су потребни у законодавном телу за померање дневног реда (или блокирање штете). Ово су примери

THREE FACES OF POWER

The "Three Faces of Power" as adapted by the Grassroots Policy Project for the work of community organizers. Image credit: Grassroots Policy Project

и идеја о промени односа моћи у заједници, анимирају тактику коју организатори користе свакодневно. Па ипак, организатори се често

„моћи коју можемо видети“ и често та моћ најдиректније утиче на то да ли организатор побеђује или губи кампању.

Organizers in Budapest built an impressive campaign to save a natural area on the Danube, and they created an effective narrative that magnified the power of their work.

У свом есеју *“Моћ: Радикални поглед”*,² британски политиколог и друштвени научник Стивен Лукес артикулисао је теорију моћи која иде много дубље. Оквир „Три лица моћи“ прилагођава Лукесов рад приликом постављања слојева моћи - видљивих и невидљивих - и примењује га директно на рад организатора заједнице.

На њеном првом лицу видимо моћ у њеном најелементарнијем облику. Ово је лице моћи које дефинишу „организовани људи и организовани новац“. Успешна примена ове врсте моћи преводи се у промене политика које побољшавају материјалне услове живота људи, као што је освајање повећања социјалне помоћи коју су организатори у Мађарској учинили 2018. године када су освојили национално повећање давања исплаћених људима који се брину о њима инвалиди чланова породице.³ Утицати на то ко шта добија на политичкој арени је облик „друштвене моћи“. Организатори и лидери са којима радимо често се сусрећу са овим обликом моћи у својој првој кампањи.

С друге стране, моћ се односи на начин доношења одлука, на шта утичу и формална правила управљања и неформалне структуре утицаја које стоје иза тих процеса доношења одлука. Ово је врста моћи која има могућност да питања стави на дневни ред и ,што је важно, да их држи ван дневног реда.

Снага на овом нивоу је подручје инфраструктуре; мрежа формалних и неформалних организација које су међусобно усклађене иза одређеног политичког пројекта. Конкретно, ово се појављује у облику међусобно повезане мреже играча моћи која укључује ентитете попут изабраних лидера, организација цивилног друштва, академских и културних институција, политичких партија, синдиката, медија, истраживачких центара, филантропских организација, грађанских клубова, спортских лига итд. Као вежбу планирања стратегије, организатори често стварају „карте моћи“ или „мапе заинтересованих страна“ које у суштини откривају друго лице моћи наших

² Lukes, Steven. *Power: A Radical View*. Palgrave Macmillan, 1974.

³ Beckwith, Dave, et al. *“Making a Way Forward: Community Organising and the Future of Democracy in Europe.”* organizeurope.org, 2019. Sebály, Bernadett. *“Social Movements and Policy Change: Case Study on Caregiver Benefit Policies in Hungary.”* CEU, researchgate.net, October 2020.

противника, али организатори су мање навикли да размишљају о томе како да изградимо своја дугорочна усклађивања.⁴

На трећем лицу, моћ постаје још теже уочљива, али не мање утицајна на рад организатора. Моћ трећег лица је област погледа на свет и идеологије. На овом лицу моћи се бори и одлучује о ономе што друштво сматра „здравим разумом“. Тако, на пример, наши противници могу искористити своју усклађену мрежу моћних играча да заузму идеолошки став да не постоји алтернатива градској стамбеној кризи него да субвенционишу програмере за изградњу више станова по тржишној цени. Ако је то случај, тада ће наши захтеви за контролу станарине или више друштвених станова пасти на леђа доносиоцима одлука и самој јавности. Наше организовање ће се суочити са јаким отпором пре него што уопште почнемо. Стога, организатори морају размишљати о нашим кампањама у смислу „наративних стратегија“ које ћемо употребити да испричамо нову причу, уклонимо и променимо поглед на свет који противници покушавају да нам наметну.

⁴ *Building our own long-term alignments is complicated by the fact that in some organizing traditions organizers are taught an ethos of “no permanent friends and no permanent enemies” in pursuit of immediate campaign goals.*

НАУЧЕНЕ ЛЕКЦИЈЕ:

УЛОГА ОРГАНИЗАТОРА

Organizer, Martina Strmenova (center), played a quiet but central role in holding together the local movement to oust the neo-Nazi governor of the Banská Bystrica region of Slovakia. Image credit: Nie v našom meste

Њледећи делови ове студије организовани су око широких попречних тема које су се појавиле у нашим интервјуима, а ми их илуструјемо референцама на студије случаја које су детаљније разрађене у Додатку.

У бројним традицијама организовања заједнице, организатори се уче да се учине невидљивим. Организатори се уче да слушају проблеме и траже органске лидере који имају поверење других чланова заједнице. Организатор је можда активатор, али су актери вође из локалне заједнице. Елементи етоса организатора као невидљивог присутни су у већини обука за организаторе, као и у дискурсима о области организовања заједнице. Укратко, организатори се не уздижу. Обично нисмо гласноговорници или предводници организације. Наш посао је оснажити друге и створити им могућности да побољшају себе и своју заједницу.

Колико год овај став имао вредност, он настоји да замагли улогу коју играју организатори. А када кампање постану довољно велике, такође се може сакрити

да уопште постоји процес организовања. Како је рекао наш истраживач који је проучавао кампању спасавања Ромаи речну обалу, природног подручја на обали реке у Будимпешти, „... многи људи, посебно када кампања покрене толико људи [као у Ромаи речној обали], чак ни не знају да су у процесу организовања, а то важи и за новинаре. Чак и ако видимо да поред нечијег имена пишу наслов „организатор заједнице“, то не значи да ико у вези с тим разуме исто што и ми.”

Која је дакле улога коју су организатори имали у европским организационим кампањама? Испод су неке теме које су произашле из интервјуа наших истраживача.

An organizer looks for roles for people to play as a method of developing their leadership on the campaign. Image credit: Fák a Rómain

Дајте људима шта да раде и развијте лидере

Кампање за промену јавне политике захтевају време, али локални чланови заједнице могу изгубити стрпљење и постати деморалисани када се циљеви кампање не остваре брзо. Организатор мора бити креативан да би дошао до „активности кампање“ чак и када је кампања у затишју. Ово није само задатак измишљања ствари за људе - то је више процес тестирања јасноће и посвећености лидера и изградње мишића организација.

Организатор мора бити усклађен са интересима и потенцијалним доприносима чланова заједнице и бити вешт у мотивисању и усмеравању тих интереса и талената у улоге које људима остављају осећај повезаности са кампањом. Како је рекао истраживач кампање Római речној обали: „У мирним периодима кампање, они (организатори) су мобилисали групе да организују породичне догађаје или активности у слободно време како би присталице остале ангазоване. У тренуцима ескалације, додељивали су људе активностима и саставили листу добро дефинисаних задатака како би олакшали учешће.

активностима и саставили листу добро дефинисаних задатака како би олакшали учешће.”

Организатор мора бити усклађен са интересима и потенцијалним доприносима чланова заједнице и бити вешт у мотивисању и усмеравању тих интереса и талената у улоге које људима остављају осећај повезаности са кампањом. Како је рекао истраживач кампање Római речној обали: „У мирним периодима кампање, они (организатори) су мобилисали групе да организују породичне догађаје или активности у слободно време како би присталице остале ангазоване. У тренуцима ескалације, додељивали су људе активностима и саставили листу добро дефинисаних задатака како би олакшали учешће.

The "snowflake" structure employed by Serbia on the Move to organize mothers in a nationwide campaign to change the law on maternity payments. Image credit: Serbia on the Move

Обезбедите структуру за лидере и чланове

Дисциплиноване кампање које победе имају планове и структуру. У Србији је мала група жена утврдила да је потребно да укључе активно учешће 250 других из целе земље како би водиле националну кампању за промену политике у вези са платама за породиље. Тако су створили структуру домета и активацију „пахуљица“ како би изградили базу потребне подршке. Најактивнији учесници добили су

већу одговорност. Од ових нових лидера је затражено да оснују властити огранак структуре. Пажња изградњи структуре - посебно она која омогућава лидерима на терену да изграде базу подршке - важна је улога организатора, као и обезбеђивање да структура делује у служби плана и стратегије кампање.

Држите групе заједно чак и у тешким временима

Кроз изазове организовања, понекад прва победа може једноставно бити држање групе на окупу. У Пољској је релативно нова иницијатива чији је циљ организовање око климатских акција претрпела застој када је њихова група била приморана да се пресели на интернет као одговор на пандемију COVID-а. У овој ситуацији, улога организатора да проверава лидере, сазива састанке, па чак и путује у домове људи

како би их научио технолошким вештинама које су им потребне за наставак активног учешћа у групи, био је битан лепак који је окупио млади организациони одбор.

Patient work to build the base enables campaigns to take action in ways that are deeply rooted in the local community. Image credit: Fák a Rómain

Изградите базу да делује када је право време

Понекад кампања која годинама напредује може брзо ескалирати. То је био случај са кампањом за заустављање анти-ЛГБТ референдума у Румунији 2018. Долазећи под ватру због јавне корупције, владајућа странка је одлучила да брзо закаже референдум након вишегодишњег одлагања као покушај да се скрене пажња јавности. Организатори

са организацијом MozaiQ морали су одмах да крену у акцију, активирајући мреже изграђене годинама које су претходиле овом тренутку. Године изградње базе омогућиле су организацији да води успешну кампању за бојкот гласања и пораз референдума.

„Национализовати“ локално питање

Организатори се уче како да „пресеку проблем“, што значи да велики или глобални проблем претворе у питање које се може решити на локалном нивоу померањем видљивих посредника у моћи, попут локалних изабраних званичника, да предузму неке јасно дефинисане радње. Далеко од дискурзивне стратегије, овај приступ омогућава људима да се почну организовати око јасних и конкретних промена које директно утичу на њихове животе, а затим се надограђују на тим захтевима да открију и промене веће системе неправде и угњетавања.

Наш истраживач у Мађарској водио је интервјуе о кампањи због недостатка уличне расвете у Gyál-у, предграђу Будимпеште, и открио како је кампања почела по питању неадекватно постављених уличних светиљки. Међутим, како је кампања расла, организација заједнице је успела да открије корумпиран процес набавке којим су уговори о осветљењу додељени извођачу који је био у директној породичној вези са премијером земље.

Идентификовањем локалног питања, укључивањем локалне заједнице, а затим повезивањем са националним питањем, попут корупције на високим положајима,

ова локална кампања допринела је снажном оруђу мешавини фактора који су успели да лидере на највишим нивоима власти доведу у стање сталног опреза.

„Диригент активистичког оркестра“

Говорећи о организовању на Római речној обали у Будимпешти, једна особа је описала улогу организатора у кампањи као „диригент активистичког оркестра“. У овим организационим напорима, организатор је врло јасно одиграо улогу у координацији актера како би кампања била ефикаснија.

Како је ова кампања расла, било је укључено више, понекад и конкурентских, снага да се спаси природно подручје. У близини развојног места живели су локални људи. Постојале су националне организације попут Greenpeace-а. Било је и опозиционих политичких партија које су улазиле и излазиле из процеса тражећи начине за ангажовање.

Сви који су интервјуисали мишљење је да је организатор заједнице у овој кампањи одиграо кључну улогу у координацији свих ових различитих актера и њиховом фокусирању на план за победу. Како је рекао један саговорник, „организовање заједнице је био метод који је водио различите активности, методе и напоре у једном смеру и претворио их у један свесни ток активности.“

The organizer often works quietly behind the scenes to keep everyone focused on the same goal. Image credit: Fák a Rómain

Негујте шире мреже

Организатори такође оснивају нове групе када се пракса организовања прошири кроз мреже локалних група које раде на сличним питањима. На пример, у Румунији су организатори у кампањи против анти-ЛГБТ референдума идентификовали регион у земљи у коме није било много активности и култивисали су раст нове локалне групе. Ово је заузврат ојачало националну

кампању. У Словачкој је Центар за организовање заједнице успео да искористи двадесетогодишњу историју рада и изградње односа поверења у региону Банске Бистрице како би ефикасно обезбедио вођство у мобилизацији у читавој заједници против радикалне деснице.

„Кључ за изградњу мреже је то што имамо јаке локалне групе. Ако су ове групе јаке и имају много чланова, бит ће довољно капацитета да се придруже мрежи и посвете јој вријеме. Ако локалним групама недостаје чланова, нема капацитета за придруживање мрежи.”

Andrea Homoki, организатор заједнице, Civil College, Мађарска

Направите простор за размишљање да се трансформише и расте

Наш истраживач у Словачкој поделио је увиде добијене из његових интервјуа о трансформацији кроз које је његова организација прошла од својих првих година рада на кампању за суседство у подручјима углавном ниже средње класе. Организација сада прихвата јаснији оквир социјалне правде за своје организовање, које се такође пребацило на маргинализоване заједнице.

Он је навео колико је организаторима било важно створити простор за размишљање у оквиру рада како би се омогућиле такве врсте органских трансформација.

**НАУЧЕНА ЛЕКЦИЈА:
КАКО ИЗГЛЕДА
ДИСЦИПЛИНОВАНО
ОРГАНИЗОВАЊЕ?**

Као што се може видети, организовање заједнице се појављује у много различитих врста заједница и контекста и оно преузима низ различитих питања. Улога организатора у овом послу не може се потценити. Осим тога, морамо погледати улогу дисциплинованог организовања

кампања како бисмо развили јаснију слику о томе који састојци могу учинити да организовање заједнице буде битан део стратегије чији је циљ већа друштвена трансформација.

„ Велика разлика између организовања и онога што смо раније радили је стратешко размишљање и структуриран рад. Има простора за ћаскање, али имамо дугорочни план и следимо га.”

Judit Tóth, Eleven Vecsés, Hungary

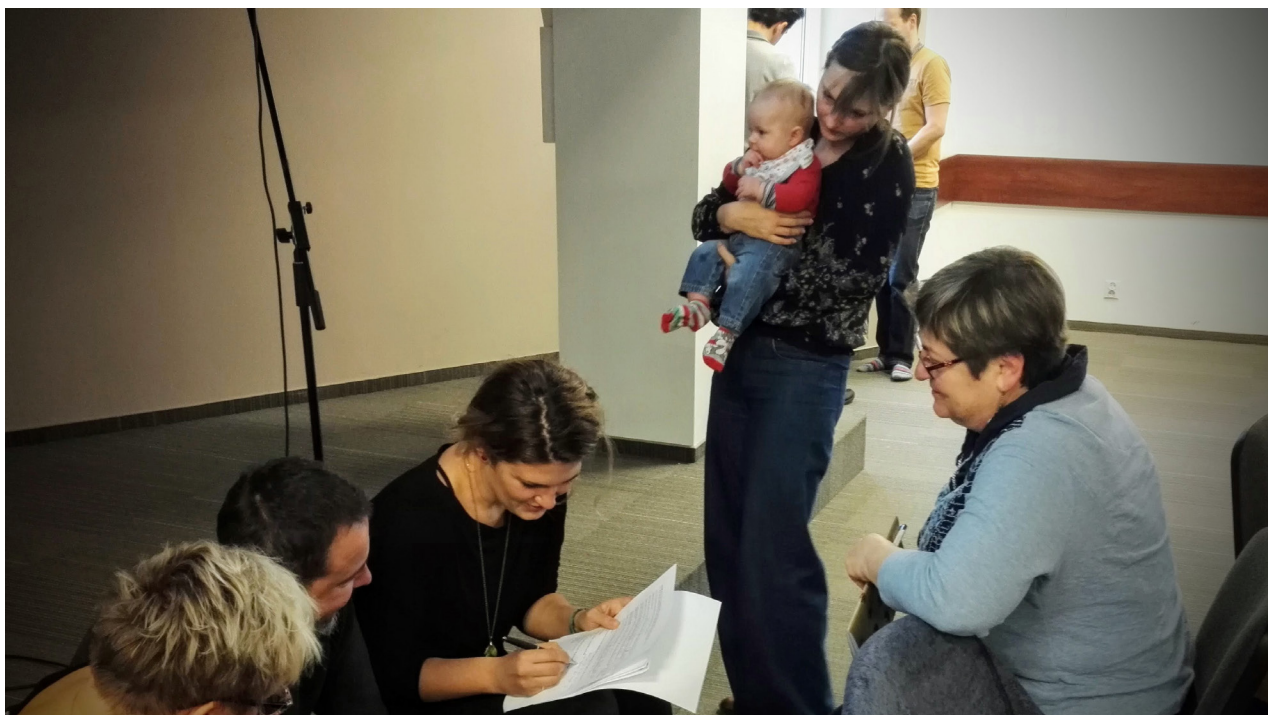

Слушати

Већина организатора би се сложила да је први корак у процесу организовања ослушкивање потреба заједнице. Организатори често започињу наш рад у заједници или по неком питању тако што од одређених заједница раде од врата до врата или траже сусрет са одређеним изборним јединицама на местима на којима ће се вероватно окупити. На пример, организатор који покушава да ради са мигрантском омладином могао би да проведе време у локалном кафићу где се зна да се друже. Организатор који покушава да покрене верске вође у акцију могао би их срести или присуствовати догађају у заједници у њиховом месту обожавања. Организатор који покушава да изгради кампању за побољшање транзитних услуга могао би се возити аутобусом тражећи сусрет

са корисницима транзита. Другим речима, организатори настоје да упознају људе на свом терену.

У нашем истраживању документовали смо пример овога у пољском граду Хожов, где је организатор покушавао да изгради кампању на „зеленој паши“ на којој се раније није догодило никакво организовање. Састала се са локалним групама како би стекао осећај заједнице и стратешки је циљала допирање од врата до врата у одређена насеља како би саслушала локална питања.

The listening process happens at all phases of the organizing process. Image credit: European Community Organizing Network

Изградите организацију да бисте направили промене

На самом почетку обуке, организатори се уче вештинама вођења ефикасног разговора један на један и организовања ефикасних састанака. Организатор се учи да слуша забринутости или ствари које би могле некога мотивисати да предузме акцију. Посао организатора је да сами вежбају ове вештине и науче вође добровољаца да то раде, тако да људи могу да организују своје заједнице. Након што су идентификовали потенцијалне лидере, или били позвани да помогну да се заједница боље организује, организатори стварају контекст, обично постављањем састанка, како би помогли људима да раде заједно на заједничким искуствима. Научени

су да преузму конкретне обавезе од људи да предузму акцију, чак и ако је то у почетку врло мали корак.

У српским кампањама ова оријентација ка изградњи организације кроз кампању била је добро изражена. Пракса сусрета један на један са новим волонтерима како би проценили њихово интересовање и дали им конкретне задатке, упарена са системским приступом давању волонтерима све сложенијих задатака, значила је да су до краја кампање, не само добиле свој проблем, већ изградиле трајну организацију.

Процените, направите стратешки план, поново процените

Организатори се уче стратегији. Пре него што покрену кампању, уче их да направе детаљну анализу заједнице користећи алате попут „мапа моћи“ или „мапа заинтересованих страна“, и укључују своје лидере у овај процес како би осигурали потпуну слику терена, као и дубоку подршку за план организације. Срж

посла је у редовној евалуацији састанака или обуке, акције у кампањи или процесу укључивања нових људи.

Наше истраживање о кампањи над недостајућом уличном расветом у граду Ђал, Мађарска, показало је висок степен стратешког размишљања и вредновања у

Working with the organization Serbia on the Move, mothers from across the country organized to change the national law on how government maternity payments were made. Image credit: Serbia on the Move

реалном времену. У консултацији са локалним лидерима, организатори су донели одлуку да локално питање повежу са ширим питањем корупције у националној влади. Међутим, организатори су такође показали стратешку спретност да у одређеним тачкама кампање уклоне ову повезаност јер је њихова процена

услова на терену показала да је локалном градоначелнику потребан простор за маневрисање ако жели да поправи проблем са уличним осветљењем. Ова способност процене променљивог терена срце је стратешке праксе организатора.

Преузети иницијативу - Конкретне активности

Током редовних састанака и сталног допирања до нових чланова, организатори траже „органске вође“ који имају следбенике у својој заједници. Међутим, лидерство често не долази у оном облику у којем мејнстрим друштво каже да има. У организационом приступу, лидерство није позиција. То је акција: преузимање одговорности за заједницу и подршка остатку групе. У доброј организацији заједнице не постоји један, већ много лидера који раде заједно на координисан начин. Ово даје чврсте темеље за изградњу и вођење кампање.

Кампању против референдума против ЛГБТ популације у Румунији дефинисали су периоди интензивних акција због чињенице да је влада покренула убрзани рок гласања покушавајући да одврати пажњу јавности од скандирајућег корупцијског скандала у њиховим редовима. Захваљујући раду организације MozaiQ на изградњи локалног руководства ЛГБТ активиста у заједницама широм земље, они су могли брзо да се покрену на координисан начин када је тренутак за акцију био пред њима.

Испуните циљеве и одржавајте организациону дисциплину

Карактеристика побеничких кампања које користе организовање заједнице је што постављају циљеве, испуњавају их и делују

са степеном озбиљности и дисциплине који захтева избацавање великог броја људи из апатије у покрет.

Поново, рад кампање у Србији даје добар пример. Србија у покрету захтева да сваки нови пројекат демонстрира подршку заједнице пре него што се покрене као званични пројекат. Стога, пре него што кампања уопште почне, организатори морају да прикупе писмену подршку од 1.000 људи који подржавају кампању.

Ово је пример јасног начина мерења треба ли кампања прећи у следећу фазу или не. С обзиром на то да су организатори кампање „Права за маме“ уводили нову тактику у српско цивилно друштво (тј. Директно се обратили посланицима у парламенту) и да су желели да осигурају да имају довољно велику базу за досезање свих чланова у парламенту, њихово придржавање испуњења јасно дефинисаних стандарда било је кључ њиховог успеха.

НАУЧЕНА ЛЕКЦИЈА:

ПОСТУПАЊЕ У

ПОЛИТИЧКОМ

КОНТЕКСТУ

Процес развијања кампања организатора и изградње организација заснованих на људима понекад се сажима у аксиому „организатори организују организације“. У овом следећем одељку дубље ћемо размотрити слојеве анализе, расправљајући о ономе што је наше истраживање открило о томе како организација постоји у ширем политичком контексту. Повезујемо моћ потребну за освајање кампања о којима смо већ разговарали са мање видљивом снагом коју европски организатори такође изграђују за промену политичког контекста у којем се организујемо.

У прошлости су организаторе заједнице учили да избегавају директно учешће у политици и да се уместо тога фокусирају на притисак на политичаре „споља“. Током година, ово је створило дискурс да „организовање није политичко“. Међутим, организовање покреће људе и идеје, доводи у питање постојеће односе моћи и има могућност да промени политику. Дакле, иако је организовање заједнице можда можда непристрасна и нестраначка активност, свакако је политичка.

Развијање „политичке визије“

Поновно усмеравање политичке природе организовања је противотров за „освајање малих, али губљење великих“.⁵ Другим речима, ако наше организовање води до малих победа на локалном нивоу, али никада не додаје снагу за велике структурне промене у друштву, или за оспоравање доминантних

идеја и идеологија, завршавамо с врстом организације као водећег организатора заједнице и мислиоца Герија Делгада који се сматра недостатком „политичке визије“

“Не смемо се бојати употребе аналитичких и идеолошких алата за развој политичке визије. Под политичком визијом мислим на визију која нас води кроз стратегије кампање, анализу моћи кључних играча или тактику добре сесије одговорности. Да бисмо били критични елемент у будућим напорима за промену, морамо радити са својом заједницом на развијању наше визије будућег друштва.”⁶

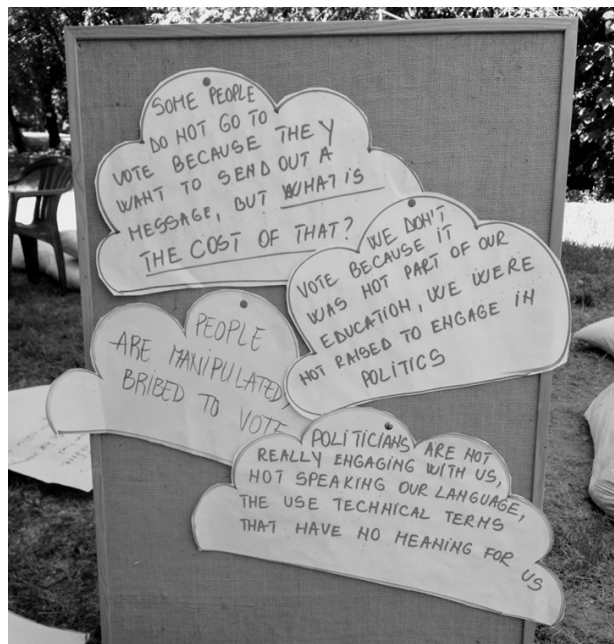
Gary Delgado

⁵ Sebály, Bernadett. “The Transformative Impact of Community Organizing.” Youtube, uploaded by Marcus Rößner, 14 Apr. 2021.

⁶ Delgado, Gary. “The Last Stop Sign.” shelterforce.org, 1 Nov. 1998.

Нема бољег доказа о утицају организације на политику од начина на који су политички актери (тј. Политичари и политичке партије) привучени да ступе у интеракцију са њом када наше организовање почне да развија неку моћ. У кампањи организовања на Római речној обали, кључна напетост коју су организатори морали да реше је начин на који су се опозиционе странке позиционирале у односу на групу заједнице која је покушала да спаси природно подручје. Слично, у Словачкој је организовање спроведено ради мобилизације заједнице као одговор на избор Маријана Котлебе, познатог неонацистичког лидера, одмах ставило организаторе за сто из бројних опозиционих странака.⁷

Где год неко лично стајао по питању политике, организатори морају признати да избори имају последице на наш рад и на заједнице у којима радимо. Занемаривање ових фактора, јер „организовање није политичко“, значи

These attitudes, captured from a training run by the European Community Organizing Network, encapsulate many of the attitudes that people carry towards taking political action. Image credit: European Community Organizing Network

занемарити неке од кључних услова који утичу на количину моћи коју организатори могу или не могу да изграде.

Постављање услова политике

На почетку овог извештаја разговарали смо о идеји да постоје „три лица моћи“, чије је разумевање везано за процес развоја Дугорочне агенде за организовање заједница у Европи.

На основу налаза наших истраживача, верујемо да већ постоје неке важне лекције које су организатори научили о постављању услова политике. Наше истраживање открило је начине на које европски организатори већ надограђују сва три лица моћи:

МОЋ У ПРВОМ ЛИЦУ: Разумевање вредности организовања у великом обиму.

Наше истраживање у Словачкој показало нам је да европски организатори гледају иза хоризонта. Они се питају: „Како да водимо кампању за чисту воду у овој заједници како не бисмо победили само овде, већ утицали на овај проблем у читавој земљи?“ Слично, видели смо организаторе у Ђалу у Мађарској како се повезују са суседним градом како би локалну организацију претворили у регионалну. У Румунији смо видели како се ЛГБТ заједница организује за опстанак

и препознали смо да је њихова једина шанса да победе национални референдум који би циљао њих и њихове најмилије била улагање у подршку формирању нових локалних група широм земље.

Сви ови случајеви показали су амбицију ка повећању количине друштвене моћи коју организатори изграђују својим организовањем.

⁷ Кампања у Словачкој никада није подржала кандидата, али су они одиграли кључну улогу у посредовању у сарадњи између опозиционих партија, као и у обезбеђивању кохерентности вишеструке мобилизације заједнице која се одвијала у овим ванредним условима.

МОЋ У ДРУГОМ ЛИЦУ: Усклађивање јединственог фронта организација. Није довољно изградити „веће ја“ прикупљањем већег броја људи попут нас. Задатак организатора је да изгради „веће ми“.

У кампањи Чувајмо дрвеће у Római-у, „активистички оркестар“ представљао је баланс у којем је организатор изградио функционално повезивање између већих организација покрета, комшијске групе, стручњака, па чак и опозиционих политичких снага које траже начине да се повежу са кампањом. Слично, кампања „Није у нашем граду“ која је каналисала противљење Маријану Котлеби, неонацистичком гувернеру словачке регије Банска Бистрица, била је вежба јачања моћи која је захтевала од

организатора да управља конкурентним програмима и егом и да се усклади широк, уједињени фронт организација и појединаца. У Румунији смо видели да је део рада организатора укључивао кретање тензија између савезника када су се разбуктале разлике у тактичком приступу.

У свим овим случајевима организатори су превазишли ове тензије јер су препознали да ниједан актер није довољно јак да победи сам. Њихова процена моћи била је да им је потребно „веће ми“ да победе.

МОЋ У ТРЕЋЕМ ЛИЦУ: Вежбање моћи приповедања у нашем организовању. Приповедање је оруђе које организатори користе за обликовање погледа на свет и за дефинисање онога што друштво, односно заједница, верује да је могуће.

Начини на које организатори користе наративне стратегије су нешто о чему често не расправљамо при анализи ефикасних кампања организовања. Међутим, требали бисмо. Било да јето била техника слања порука усресређивања на позитивност „спасавања дрвећа“ као начин да се уоквири противљење пројекту бране у банкама Római или је то била стратешка одлука да се у Ђалу спроведе двострука кампања за улична светла у суседству, градећи случај против корупције у владајућем режиму, прича се показала моћном у Мађарској.

У кампањи која је произашла из локалног одговора на COVID у Словачкој, прича је послужила као „обавезујући агент“. Он је пружио заједнички оквир за одговор заједнице на пандемију, али је такође говорио о дубоко укорењеној потреби за поштовањем унутар заједница које су доведене на маргину друштва.

Како су се окупљале различите ромске заједнице, придружене солидарним акцијама већинске заједнице, кампања је постала позната као „ТАБИТА“. То је била библијска референца и евокативно приповедачко оруђе које је преносило моћ локалног руководства произашлог из ромске заједнице да одговори на кризу јавног здравља.

**ЗАКЉУЧАК: ПРИЧА
О ПРОМЕНИ**

Пракса „организовања заједнице“, као таква, еволуирала је из различитих традиција, а пракса организовања наставила се развијати до данас. Добро организовање одговара времену, месту и условима у којима се дешава. Како организатор постаје све вештији, једна од ствари које науче је да даје

стратешке процене; организатор учи да чита различите тенденције и мишљења активних вођа и чланова кампање, учи да чита акције својих противника и развија способност да све то стави у политички контекст.

„Радећи на овом пројекту, научила сам да организујем своје време и разговарам са људима и добијам повратне информације на најбољи начин. [...] За мене лично, сам процес истраживања био је веома инспиративан, упознала сам нове људе, научила много нових ствари о обе кампање и увек сам желела више, јер сам желела да добијем што више информација како би истраживање било успешно. ”

Марија Перић, Србија у покрету, Србија

У овом извештају документовали смо организаторе и заједнице у покрету. То је прича о промени, промена у заједницама које су дотакнуте организационим процесима, промена у локалним лидерима када стекну осећај своје моћи, и промена у самим организаторима док критички размишљамо о свом раду и прилагођавамо своју праксу у складу са хитним потребама и тренуцима кризе који све више дефинишу политички терен на коме сви радимо.

Организаторима који покушавају да „погледају иза угла“ нашег рада, данашњи посао је да прочитају стање организовања у Европи и да размисле о томе које би промене могле бити потребне у нашој организационој пракси.

Шта се може научити из спроведених кампања које ће их информисати како организатори размишљају о изградњи моћи у будућности? И како би се све ово могло додати заједничком кретању ка дугорочној агенди коју заједнички држи европски организациони покрет? Надамо се да смо кроз наше истраживање дали неке одговоре, али и отворили нова питања. Позивамо и друге организаторе да нам се придруже у овом процесу изградње организационог покрета који има самопоуздање да експериментира, прави грешке, учи и постаје моћнији.

ДОДАТАК:

СТУДИЈЕ СЛУЧАЈА

СА ТЕРЕНА

МАЂАРСКА

ИЗГРАДЊА РЕГИОНАЛНОГ

ГРАЂАНСКОГ САВЕЗА

НА ЛОКАЛНОМ НИВОУ

У ГРАДУ GYÁL

Мађарска је у последњих десет година клизнула низбрдо према ауторитаризму. Међутим, да би се поново окупирала политика и обновила демократија која се ослања на учешће локалног становништва уместо корпорација, земљи су потребне јаке локалне организације које обављају трансформативне послове. Елевен Гиал постао је инспирација за многе у том смислу. У року од четири године, организација мађарске заједнице решила је кључну аномалију у јавним службама, открила локалну димензију националног питања корупције и постала јединствен глас у малом граду Гиал. Бендегуз Тикасз, организатор заједнице у Фондацији Civil College (CCF) у Мађарској, која је пружала организациону подршку за Eleven Gial, дели своје научене лекције о томе како је организација повећала свој рад у региону и помогла у оснивању сестринске организације, Eleven Vecsés.

Residents of the town of Gyál, outside of Budapest, built a local campaign with national significance. Image credit: Eleven Gyál

Андреа Хомоки је 2016. године одлучила да изгради друштвену организацију у Гиалу која ће заступати интересе локалних људи. Гиал је мали град у метро подручју главног града Будимпеште. Андреа је тамо одрасла. Била је свесна значајних политичких изазова са којима се Мађарска суочава. Раније је била лидер у борби око савременог представљања нацистичке и комунистичке прошлости. Намеравала је да изгради снажну локалну организацију, али је хтела да уздигне њен опсег изван комшилука.

Андреа је започела процес слушања и показало се да су становници најљући због недостатка одговарајуће уличне расвете. Иако је град годину дана раније направио значајан ремонт јавне расвете, 2015. године, улична расвета постала је гора него што је била у прошлости. На крају је ово питање покренуло процес организовања. Појавила се нова организација заједнице, Елевен Гиал, која је започела истраживање чињеница. Открили су да је извођач радова компанија по имену Елиос, која припада зету премијера Виктора Орбана. Елиос, који је извршио ремонт уличне расвете у 35 мађарских насеља, био је усред великог корупцијског скандала под истрагом мађарске полиције и агенције за борбу против корупције ЕУ. Зато је група одлучила да ради на обе димензије питања. Њихов циљ је био да натерају градско веће да замени нестала јавна светла и допринесу расплету скандала око корупције.

Eleven Gyál је организовало људе и ресурсе за ову ствар. Коначно, након низа директних радњи, јавних расправа, трибина кандидата, протеста и правног поступка, градско веће је 2019. године једногласно изгласало замену 654 нестале јавне расвете, а власти су обелоданиле документе о трошковима коруптивног пројекта. Тако је Eleven Gyál успешно повезао локално питање, лошу уличну расвету, са националним питањем, дисфункционалном економијом. Они нису елиминисали корупцију у земљи, али су имали утицаја на политичку културу свог града. Дугорочно, они би могли приближити Gyál прогресивној политици.

Ова достигнућа инспирисала су грађанску групу у суседном граду да крене стопама Eleven Gyál-а. Eleven Vecsés основан је на рушевинама локалне групе опозиционе странке 2018. године након што су се бивши чланови обратили Eleven Gyál-у за помоћ. Две групе су биле међусобни извор инспирације једна за другу. Eleven Vecsés имало је користи од организационог искуства у Eleven Gyál-у. Група у Vecsés-у, која је радила у врло сличном друштвеном и политичком контексту, започела је свој рад са прецизнијим циљевима и ефикаснијом структуром као резултат размене. С друге стране, Eleven Gyál, који је био усред дуге борбе са јавним осветљењем, оживела је суседна група. Током заједничких састанака, Eleven Vecsés је научио основе организовања заједнице, као што је осмишљавање ефикасног састанка, колективно доношење одлука и планирање кампање. Као што је рекао организатор Eleven Vecsés-а, „Велика

разлика између организовања и онога што смо раније радили је стратешко

размишљање и структуриран рад. Има простора за ћаскање, али имамо дугорочни план и следимо га."

„Становници Gyál-а су усред изградње грађанске инфраструктуре у региону која би могла да има дугорочне последице по регионалну политику."

Eleven Gyál и Eleven Vecsés отишли су даље од организовања ради неког циља. Они су усред изградње грађанске инфраструктуре у региону што може имати дугорочне последице по регионалну политику. Покренули су заједничку кампању о јавном превозу која повезује два града, а Eleven Vecsés се такође организује око погоршања квалитета воде.

Обе групе деле визију да су региону потребне демократске групе на локалном нивоу у којима људи уче како да сарађују за друштвене промене.

Local residents testify on the issue of missing streetlights in their city. Image credit: Eleven Gyál

МАЂАРСКА

ДИРИГЕНТИ

АКТИВИСТИЧКОГ

ОРКЕСТРА НА RÓMAI

РЕЧНОЈ ОБАЛИ

Месне заједнице у Будимпешти водиле су дугу борбу са претходним градоначелником око бране на обали Дунава. Градско веће је желело да заштити станове изграђене на пловном пољу и подигне брану на рачун уништавања природног станишта. Планови изградње, објављени 2013. године, изазвали су жестоко грађанско противљење и започели дугу кампању за заштиту „Római речне обале“. Године 2020., ново градско веће је на крају одбацило идеју о брани након што су гласачи изабрали новог градоначелника са агендом заштите околине. Различите грађанске групе придружиле су се дугогодишњој борби, доносећи различите вештине и приступе друштвеним променама, укључујући организовање заједнице. Bendegúz Tikász, организатор заједнице у Фондацији Civil College (CCF) у Мађарској, која је пружила организациону подршку кампањи, дели улогу коју је организовање заједнице играло у овој богатој инфраструктури кретања.

Over several years, an organizer built a movement to protect a riverside green area in Budapest from city-sponsored destruction. Image credit: Fák a Római

Градско веће Будимпеште је 2013. године најавило изградњу бране на Római речној обали 2013. године, природној обали Дунава. Одлуци није претходило јавно разматрање. Тадашњи градоначелник Ишван Тарлос одмах се суочио с бесом еколошких активиста, стручњака и локалних заједница јер би изградња уништила природно станиште. Као одговор, активисти организације VALIO - Varos es Folio (или „CIVER - Град и река“) мобилисали су се на Фацебооку. Чланство у новој групи „Keep the TREES on Római“ порасло је на неколико хиљада. VALIO је организовао демонстрације на којима је учествовало 2 000 људи, што

је навело градско руководство да се повуче. Међутим, град је 2016. године најавио нови план изградње у којем је наглашена заштита локалних интереса. VALIO активистима није преостало ништа друго него да се реорганизују. Овај пут су осмислили нову стратегију - ангаžовали су организатора заједнице који ће укључити локално становништво у борбу. Ова одлука се показала пресудном. Мобилизација се кретала на толико нивоа да је кампањи био потребан „диригент“ који је актерима помагао да ускладе своје интересе и да их држе у току - а то је била улога коју је имао организатор.

„Овај пут су осмислили нову стратегију - ангаžовали су организатора заједнице који ће укључити локално становништво у борбу. Ова одлука се показала пресудном.“

У октобру 2016. године, нови план изградње изазвао је други протест уз учешће 3 000 људи. Инфраструктура „Keep the TREES on Római“ је нарасла тако да укључује различите актере.

На пример, неколико локалних група се придружило кампањи и преузело терет посла. Њихови лидери су блиско познавали ту област и имали су највећи удео у победи. Стручњаци (инжењери,

архитекте и еколози, од којих су неки били локални) помогли су да се разумеју детаљи грађевинских планова и објасне их једноставним речима. Осим тога, Greenpeace и Védegylet, две еколошке организације, помогле су у правним процедурама, креирању политике и организовању протеста. VALYO је био одговоран за уоквиривање порука и комуникацију са медијима и пружио им је огромно искуство у организацији догађаја и протеста. На крају, али не и најмање важно, Фондација Civil College дала је VALYO-у значајну финансијску и стручну подршку за запошљавање организатора и одредила ментора који је помогао и у питањима везаним за кампању и са емоционалним застојима неизбежним у процесу организовања.

Улога организатора заједнице била је кључна за одржавање и јачање ове инфраструктуре. Три организатора који су радили током кампање деловали су као посредници који повезују тачке између различитих актера. Помагали су организацијама у усклађивању њихових циљева и стратегија и држали локално становништво у борби када је замах нестао. Прво су изградили мапу заинтересованих страна и креирали базу активиста која је пратила вештине и доступност глумаца. Затим су почели да организују двонедељне састанке. Људима је требало неко време да се навикну на ову културу, али редовни састанци били

су од суштинског значаја за изградњу заједничке платформе и постизање тога да различите организације јачају, а не умањују међусобни рад. Организатори су познавали људе врло добро, па су такође играли битну улогу у решавању напетости међу групама. У мирним периодима кампање, мобилисали су групе да организују породичне догађаје или активности у слободно време како би присталице биле ангажоване. У тренуцима ескалације, додељивали су људе активностима и саставили листу добро дефинисаних задатака како би олакшали учешће. Као што је један од саговорника рекао: „Потребна нам је културна промена, а организовање може помоћи у томе.

Организовање заједнице допринело је одржавању дуге кампање на правом путу и ангажовању њихових чланова. Локалне групе и њихови савезници организовали су десетине друштвених догађаја, демонстрација и разговора о политици, издали локалне новине, произвели видео записе, ангажовали медије и дошли до алтернативног предлога политике заштите подручја од поплава. Као резултат тога, идеја о брани, заједно са претходним градоначелником, одбачена је, а нова градоначелница Гергели Карацони прихватила је алтернативни грађански план који се ослања на стручност, локално знање и резултат је промишљеног процеса

The movement brought in a broad cross-section of the city's residents, and the community organizer played the role of "conducting the activist orchestra." Image credit: Fák a Rómain

ПОЉСКА

ОРГАНИЗОВАЊЕ

У ШЛЕСКОМ

КЛИМАТЦКОМ ПОКРЕТУ

одине 2018., са међународним лидерима који су се спуштали у град Катовице на састанак Конференције страна Оквирне конвенције Уједињених нација о климатским променама, или „COP24“, шлеска регија Пољска доживела је налет активизма усмереног на климу и организовање. Појавило се неколико иницијатива користећи различите приступе, а активне расправе о тактикама откриле су креативну напетост између пракси повезаних са „активизмом“ и „организовања“. Близу центра већине ових активности и расправа је Фондација Common Thing. Предвођена искусним организаторима заједнице, Фондација Common Thing, тражила је начине да прилагоди праксу организовања заједнице како би задовољила потребе и реалност новонасталих друштвених покрета у Пољској. Наша истраживачица, Виолета Хутницзак, подржава и волонтира у Фондацији Common Thing.

The period following the COP 24 meeting in Katowice, Poland, witnessed a burst of climate-centered organizing and activism in the region. Image credit: Common Thing Foundation

Пољска је европско срце угља, а Шлеска пољска земља угља. Пољска је на првом и трећем месту у Европској унији по вађењу каменог угља и лигнита,⁸ а 74% енергије у земљи се и даље производи сагоревањем фосилних горива, што је највећа стопа у Европи. Истовремено, индустрија се знатно смањила под дугорочним притисцима на глобалном тржишту, као и због новијих политика ЕУ усмерених на постепено укидање угља. Упркос томе, индустрија се и даље слави као сила која је поново изградила Пољску из пепела Другог светског рата, па стога има историјски привилегован положај у друштву. Нигде ово није истинитије него у Шлезији, која је традиционално била бојно поље у пољској политици, и где рудари и даље имају значајан политички утицај.⁹

Покрет за шлезијску климу произашао је са састанка у јануару 2019. године, од почетног састанка од приближно 70 учесника, од којих се појавило активно језгро од приближно 30 волонтера. Климатски покрет Шлеске је регионална организација, прилично активна у насељу Катовице, али са руководством и активним члановима који живе у 18 различитих шлеских заједница. Једна од организација која пружа велики део инфраструктуре за постојање овог покрета је Фондација Common Thing, растућа организација са седиштем

у Катовицама која окупља особље и волонтерски тим који представља многе тенденције новонасталог покрета. Сада имају два организатора особља који раде на разним пројектима у климатском простору у Шлеској.

Шлезијски климатски покрет има заједнички манифест и они се све више уједињују иза циља да Град Катовице, регионални трговачки и индустријски центар, постигне емисије са нултом емисијом у грејању градских зграда до 2030. године и да декарбонизује све огранке активности комуне до 2050. године. Они су такође координирали успешне напоре да изврше притисак на пољску владу, тражећи подршку пријатељских чланова локалне владе, па чак и симпатичних чланова парламента. Међутим, како је то описала наша истраживачица у својој процени, „Главно правило је да “Шлезијски климатски покрет” није јединствен, што значи да сваки члан има своју идеју, свој план о томе шта жели да уради као Шлезијски климатски покрет. То је група за умрежавање која добије идеју, или је зграби и људи вас прате, или се замути. ”

Заиста, наше истраживање открило је активне тактичке расправе које се воде у оквиру Шлезијског климатског покрета, за које смо оценили да представљају дијалектичку напетост

⁸ Bednorz, Jarosław. “SPOŁECZNO-EKOLOGICZNE SKUTKI EKSPLOATACJI WĘGLA KAMIENNEGO W POLSCE.” *Górnictwo i Geologia*, 2011.

⁹ Wiech, Jakub. “The Untouchable Profession: How Poland’s Miners Carved Out a Special Status for Themselves.” *notesfrompoland.com*, 2020.

између „активистичког“ приступа изградњи локалног климатског покрета и „организаџског“ приступа истом изазову. Ове тенденције коегзистирају-често на још увек неизговорене начине. С обзиром на то, наше истраживање је такође открило тиху улогу коју је Асиа Риппел, организаторка из Фондације Common Thing, имала у периоду у којем је Шлезијски климатски покрет ушао у блокаду пандемије. То је, наравно, био период екстремне демобилизације за Шлезијски климатски покрет. Међутим, Асија је свесно играла улогу

осигуравајући да се група састаје током целе пандемије, чак је отишла толико далеко да је посетила вође код куће како би их научила како користити технологију видео конференција. Циљане интервенције у развоју лидерства попут ове врло јасно спадају у категорију организовања.

„... наше истраживање открило је активне тактичке расправе које се воде у оквиру Шлезијског климатског покрета, за које смо оценили да представљају дијалектичку напетост између „активистичког“ приступа изградњи локалног климатског покрета и „организаџског“ приступа истом изазову. Ове тенденције коегзистирају-често на још увек неизговорене начине.“

Фондација Common Thing сада покреће кампању организовања у раној фази у Руда Сласка, граду у Шлезији са највећим степеном запослености у рударству у региону. Такође је добро познато да се рудник у Руди Сласка затвара у наредних неколико година. Фондација Common Thing недавно је ангажовала организатора у кампањи која за циљ има информисање јавности и позивање на низ почетних консултативних састанака. Осим тога, особље Фондације Common Thing планира да пређе из овог дела рада у фазу у којој предузимају колективне акције, а већ се фокусирају на спорост града Руде Сласке у предузимању ефикасних корака за аплицирање за средства за праведну транзицију. ЕУ ће подржати рударске заједнице.

Кључни изазов - који је такође извор унутрашњих тактичких расправа - јесте у којој мери треба уложити напоре да се ангажују сами рудари угља и/или синдикати који представљају људе који раде у рудницима. Њихови послодавци

кажу рударима да не разговарају са аутсајдерима, а рударски синдикати представљају организовану силу која настоји да сачува радна места, а не да се декарбонизује. Чак се и рудари који су

Early local protest directed in Silesia. Image credit: Common Thing Foundation

били вољни да разговарају насамом и даље плаше да јавно проговоре због страха од губитка посла. Занимљиво је да се чак ни активисти у климатском покрету који потичу из рударских породица не слажу нужно да је улога климатског покрета да гради мостове за оне који су директно погођени потенцијалним опадањем рударских послова. Наш истраживач је овај скуп динамике категорисао као „Ахилову пету“

климатског покрета у Шлеској, а у прошлости се не само показао као тежак проблем за решавање, већ понекад и као опасан. С обзиром да је све тако, организације у Руди Сласка наглашавају покушај да се размрси овај стратешки чвор, па ће бити вредно додатно истраживање како би се проценило је ли постигнут напредак

ПОЉСКА

ОСНАЖИВАЊЕ ЖЕНА

У CHORZÓW-У

Пољски град Хожов некада је био један од најважнијих индустријских центара у шлеској регији, који је сам одиграо велику улогу у економској снази Пољске. Међутим, у последње две деценије индустријско богатство региона се променило јер су се тешка индустрија и индустрија угља смањиле и угасиле. Организациони рад документовану овој студији одражава и локално и феминистичко организовање, при чему је кључна истраживачица пројекта Виолета Хутницзак као централно истраживачко питање поставила: „Како организација обликује лични развој жена у женској групи града Хожова?”

The organizing in Chorzów brought together women who represented a broad ideological spectrum in Poland. Image credit: Common Thing Foundation

Процес организовања у Хожову започео је препознавањем проблема: заступљеност жена у већини утицајних организација на том подручју била је прилично ниска, упркос чињеници да је демографски више жена у регији него мушкараца. Цивилно друштво је било прилично неразвијено, а најутицајнија локална група била је клуб навијача фудбалског тима Ruch Chorzów. Ово у комбинацији са економским падом области отворило је бројне могућности за организовање.

Ова организацијска кампања започела је на „зеленом пашњаку“ у смислу да је организатор започео с радом на том подручју користећи различите методе за идентификацију почетне групе, не постоје постојећа инфраструктура или односи.

Организаторка, Асиа Рипел, користила је као свој водич у овом послу разумевање основа организационог циклуса који је укључивао, 1) слушање, укључујући и приступ од врата до врата и састанак са постојећим локалним групама, 2) тражење заједничких питања између различитих група, 3) настојећи изградити кампању око заједничког питања и 4) изградити трајну организацију коју воде локални лидери. Иако је то био приступ, резултати су били неуједначени, а до извесне мере овај организациони напор је само делимично реализован у облику женске конференције коју су организовале вође иницијативе. Ова конференција је била успешна почетна тактика у смислу да је активирала групу локалних жена лидерки које остају активне до данас.

Један од значајних аспеката овог организационог пројекта био је начин на који је организатор био успешан у изградњи локалне руководеће групе која је прешла границе које су иначе поларизовале шири политички дискурс у Пољској. Истраживач је са запањењем приметио да се неколико чланова локалне руководеће групе отворено поистовећује са покретом Пољски женски штрајк, док су се други томе отворено противили. Ипак, кроз процес организовања успели су да нађу заједнички језик. За учеснице овог организационог процеса, сви су делили осећај заједничког идентитета као жене у овом региону, а један од вођа групе је коментарисао нашем истраживачу: „Показујемо да можете имати различите ставове, али ипак можемо деловати заједно.”

„Један од значајних аспеката овог организационог пројекта био је начин на који је организатор био успешан у изградњи локалне руководеће групе која је прешла границе које су иначе поларизовале шири политички дискурс у Пољској.”

Упркос неким елементима различитости групе, било је рупа које је организатор покушао да отклони. Конкретно, организатор је спроводио посете од врата до врата у градском округу Хожов 2, подручју чију физичку инфраструктуру дефинишу дотрајале зграде и опште занемаривање од стране градских власти. На крају, међутим, организатор није успео да интегрише ова два скупа брига са већом групом, а покушај да се доведу додатни лидери из овог округа био је неуспешан.

Због недостатка средстава, организатор тренутно не ради на овом пројекту, али како је наведено, група локалних лидера наставља да се састаје и предузима заједничке акције. Тренутно разматрају напредак у настојању да затраже од градске владе да формира комисију за женска питања која ће саветовати градско веће. Неки од локалних лидера чак размишљају о изградњи политичке моћи за жене у региону, а један од вођа групе рекао је нашем истраживачу, „мој циљ је да инспиришем жене да делују и да се баве политиком“.

РУМУНИЈА

ОРГАНИЗАТОРИ

ЗАЈЕДНИЦЕ У ПОКРЕТИМА

ЗА LGBTQ ПРАВА

Конзервативна грађанска група покренула је 2015. кампању за забрану истополних бракова у Румунији. То је подстакло широки про-ЛГБТ савез организација цивилног друштва и политичких партија да заштите ЛГБТ права. Александру Палас, сада организатор заједнице у ЦеРе -у, центру за учешће јавности у Румунији, учествовао је у овом покрету преко ЛГБТ организације MozaiQ. У свом истраживању истраживао је како је организовање заједнице допринело раду покрета са огромним напорима за развој лидерства и јачањем покрета изван главног града.

In their first protest, members of the Romanian LGBT activists confronted the conservative movement's attack on their community. Image credit: MozaiQ

Румунија је једна од ретких земаља ЕУ која не дозвољава истополне бракове или грађанску заједницу за ЛГБТ парове. Године 2015. конзервативне организације, под заставом Коалиције за породицу, покушале су да додатно погоршају права ЛГБТ заједнице предлажући референдум за уставни амандман којим се изричито забрањују истополни бракови.

Ово је био политички контекст у којем је основана MozaiQ, ЛГБТ организација заснована на чланству. Група се појавила након низа састанака заједнице у лето 2015. године ради побољшања квалитета живота и јачања заступљености ЛГБТ особа, посебно осетљивих група, попут сексуалних радница, особа које живе са ХИВ-ом, старијих особа и оних који живе несигурно. Тренутно има 70 чланова и води га одбор од седам људи.

Иако је MozaiQ у почетку био група за самопомоћ, ток догађаја подстакао га је да постане политички. Као одговор на конзервативну петицију, њени чланови објавили су отворено писмо којим подржавају ЛГБТ заједницу које је потписало хиљаду познатих личности и јавних личности, а покренули су и петицију у којој је 12 000 људи позвало парламент да заштити права ЛГБТ популације. Они су такође организовали први јавни марш ван Прајда, и по први

пут представили јасну политичку поруку јавној демонстрацији румунске ЛГБТ заједнице.

MozaiQ је радио на изградњи капацитета ЛГБТ покрета изван главног града, Букурешта. Тамо где групе нису постојале, MozaiQ је подржао локалне активисте да по први пут формирају једну. Временом су локалне групе почеле да сарађују, делећи тактику и смишљајући своје стратегије. За пет година, Румунија је од само неколико ЛГБТ организација са седиштем у Букурешту постала десетак ЛГБТ група и организација распоређених по целој земљи и користећи различите стратегије за унапређење ЛГБТ права.

За неколико година, борба је прерасла у про-ЛГБТ савез различитих грађанских организација. У јуну 2017. године 110 организација цивилног друштва формирало је Платформу поштовања. MozaiQ-ов примарни циљ у овом савезу био је повећати видљивост и учешће јавности ЛГБТ заједнице и унапредити расправу о ЛГБТ правима на било који начин. Организација је такође поставила приоритет да ЛГБТ заједница првенствено обликује стратегију кампање. Због тога је MozaiQ редовно организовао форуме и дебате заједнице како би заједница остала укључена.

The strategy of lifting up LGBT voices was important to leaders of MozaiQ, and as a result of the referendum campaign, public support for the rights of the LGBT community has increased significantly. Image credit: Robert Stewart

Овај приступ је био од суштинског значаја јер је, како је покрет растао, глас ЛГБТ особа слабио. Координатори грађанског савеза су референдум окарактерисали као демократију и питање људских права, а не као напад на ЛГБТ особе. ЛГБТ права ретко су се експлицитно спомињала због страха да би то изазвало хомофобична осећања и могло би довести до распада савеза, који је укључивао различите организације различитих профила.

Брзом одлуком, гласање о референдуму заказано је за октобар 2018. Сматрало се да је владајућа социјалистичка влада (ПСД) расписала изборе како би одвратила пажњу од све већег корупцијског скандала у њеним редовима, па су покушали да фаворизују усвајање референдума продужавањем рока за гласање. Одлучили су и против нормалног електронског праћења гласања, повећавајући страх од изборне преваре. Савез који се противи референдуму позвао је на бојкот гласања с циљем да се референдуму ускрати обавезан ниво учешћа, док је истовремено мобилисало хиљаде посматрача на изборима да покрију сваку област у земљи.

Локалне ЛГБТ организације из целе земље придружиле су се да подрже напоре. Коалиција је успела да победи петицију на гласачким кутијама. У том процесу MozaiQ се развио као организација. Био је принуђен да брзо расте изван свог почетног обима и средстава. Чланови који

су у почетку желели да раде мале пројекте у заједници морали су да се развијају као вође, уче о правним аспектима промене Устава, уче и примењују стратегије организовања заједнице, координирају велике групе волонтера, развијају велике комуникационе кампање и преносе знање локалним групама широм земље. Стопа раста је понекад била изнад ресурса и капацитета организације, при чему су многи лидери изгорели у том процесу. Ипак, научене лекције помогле су организацији да се одрживије развија након референдума.

Референдум се такође показао као велика прилика за читаву ЛГБТ заједницу. Стављањем теме ЛГБТ права на дневни ред јер је помогло у повећању степена прихваћености. То одражавају недавна истраживања јавног мњења, која показују да се проценат Румуна који подржавају правно признавање истополних односа више него удвостручио од 2016. године, сада достигавши 43%.¹⁰

¹⁰ Gherasim, Cristian. *Support for Gay Marriage Doubles in Romania*, euroobserver.com, 30 Apr. 2021.

„Након референдума, било је више повјерења и подршке између ЛГБТ, ромских и феминистичких група, што је довело до више међусекторског рада.”

Противљење референдуму довело је до консолидације мрежа солидарности између различитих маргинализованих група. Ромске организације и политички лидери су се од почетка позиционирали против референдума и били су чврсти савезници током целе кампање. Феминистичке организације и организације са инвалидитетом и разне друге групе такође су показале солидарност. Њихова подршка олакшала је MozaiQ-у укључивање политичара у јавне форуме. Након референдума, било је више повјерења и подршке између ЛГБТ, ромских и феминистичких група, што је довело до више међусекторског рада. За MozaiQ ово се превело у то да је Кармен Гхеоргхе, директорка е-Ромње, у свом управном одбору од 2019.

За неколико малих организација које се баве организовањем заједнице, изазов је спријечити дискриминативни референдум који подржавају моћне политичке странке, националне институције и цркве. С друге стране, организовање заједнице може дати глас онима без гласа и натерати људе који су изгубили наду да верују да могу утицати на политику ако сарађују. У случају MozaiQ-а, то је такође помогло новим лидерима у расту и јачању мрежи организација. Својим напорима они су евидентно променили дискурс о ЛГБТК правима у Румунији.

РУМУНИЈА

ИЗАЗОВИ ВОЛОНТЕРСКОГ

ОРГАНИЗОВАЊА

ЗАЈЕДНИЦЕ НА НИВОУ

КОМШИЛУКА

Године 2014. волонтерска кампања у насељу Флореасца у Букурешту започела је борбу против корумпираног развојног режима за борбу против напада на животну средину своје заједнице. Организација је постигла значајан раст и успех, али је такође претрпела изазове да буде мали пројекат. Суочили су се са уловом 22 мале иницијативе која жели да постане формализована организација: потребан им је новац да би могли да прикупе новац. Наш истраживач, Алек Палас, интервјуисао је локалног лидера који је радио на кампањи и финансијера који је обезбедио почетне ресурсе у напорима о предностима и недостацима са којима се суочавају хипер-локални, волонтерски организовани процеси.

The organizers' early actions grew the group and also caught the attention of district officials and local developers. Image credit: Floreasca Civica

Кварт Флореасца је био планирани развој који је започео након Првог светског рата на рубу Букурешта. До 1990-их просторни развој насеља је био добро регулисан, али након пада комунистичког режима започела је ера нерегулисаног развоја. Као одговор, група суседа почела је да се састаје како би разговарала о томе шта се може учинити и покренула Иницијативну групу Флореасца (ГИФ). Ресурсни центар за учешће јавности (ЦеРе) почео је сарадњу са групом Флореасца 2014. године.

2015. означила је излазак јавности из Иницијативне групе Флореасца. Након месеци раног организовања, група је одржала јавни догађај у парку који је окупио 250 људи и привукао пажњу јавних власти. Присуствовао је представник Одељења за животну средину Окружног већа, а група је добила позив за даље разговоре у Окружном дому.

Овај рани раст није праћен растом у руководећој структури. Блог, Фејсбук страницу и листу адреса е-поште организације контролисао је првобитни оснивач групе. Али група је добијала осећај замаха, била је усресређена на питања, а у то време никоме није падало на памет да троши много времена фокусирајући се на унутрашње структуре и динамику моћи.

До 2016. године групу је било све теже игнорисати. Основили су организацију ангажовањем комшија у збирци прича о округу. Борили су се за развој четири канцеларијске куле и за очување суседског парка. Организовали су протестну шетњу која је извела приближно 1 000 људи на улице. Група је позвана да се придружи радној групи у Окружној сали, и одржали су још један јавни састанак како би наставили своје контакте са суседством.

Овај растући успех GIF-а открио је све веће тензије. Отворила су се неслагања око тактике између оснивача групе, који је преферирао приступ писања писама и правних изазова и новијих чланова групе који су фаворизовали укључивање чланова суседства у директну акцију. Ова напетост је дошла до изражаја када је програмер позвао групу на приватни састанак, под условом да GIF састанак држи у тајности. До краја 2016, група се распала. Оснивач групе предузео је једнострану акцију да избаци три од осам главних лидера и одбио је било какве покушаје посредовања у решавању сукоба. Искључени чланови су на крају одлучили да формирају нову организацију: Флореасца Цивица. Ово је разумљиво створило забуну, али временом се Флореасца Цивица показала као отпорнија група.

Година 2019. је отворила ново поглавље у суседству. Урбанистички план округа није ажуриран од 2000. године, а тај документ је отворио многе рупе које су инвеститори годинама искоришћавали. Када је округ најавио процес ажурирања свог плана, Флоресца Цивица је кренула у акцију. Дистрибуирали су 1 000 летака у комшилуку, одржали јавни форум и користили дигиталне алате за прикупљање података од становника. Они су изградили коалицију са другим локалним организацијама у округу. Као резултат тога, неки од предлога Floreasca Civica ушли су у урбанистички план, али је документ и даље сачувао многе рупе које су дозвољавале програмерима да грубо трче по зеленим површинама у суседству.

Челници Floreasca Civica-а схватили су да морају учинити више. Схватили су да је потребно да се ангажују са изабраним званичницима раније у процесу. Тако је уочи избора 2020. године Floreasca Civica, заједно са другим суседским организацијама широм града, организовала форум кандидата за разговор са људима који се представљају за град. Овај форум био је један од ретких догађаја у кампањи на којем су се појавили

VINO LA PROTEST!

Spune-ți părerea acum! Altfel, traficul și poluarea ne vor sufoca.

Sâmbătă 23 iunie, la ora 11, spunem NU aglomerării imobiliare din cartier. Vino în fața Halelor Ford, pe Calea Floreasca 159. Mai multe detalii pe: facebook.com/floreascaCivica

Neighborhood organizers sprung into action when the city announced plans to open up the district's urban plan for review. Image credit: Floreasca Civica

кандидати из више странака, и то је био једини догађај на којем су кандидати заиста комуницирали са грађанима!

Уочи избора 2020. године, Floreasca Civica је, заједно са другим градским организацијама по граду, организовала форум кандидата за разговор са људима који се представљају за град. Овај форум био је један од ретких догађаја у кампањи на којем су се појавили кандидати из више странака, и то је био једини догађај на којем су кандидати заиста комуницирали са грађанима!

Floreasca Civica је и даље неформална организација, али су предузети кораци да се спрече услови који су довели до цепања њене претходне организације, укључујући и формални процес доношења одлука. Излазећи из пандемије, Floreasca Civica жели проћи кроз процес евалуације, реструктурирања и проширења. Све ово је покренуло дебату унутар организације о томе да ли ће постати формална НВО или не.

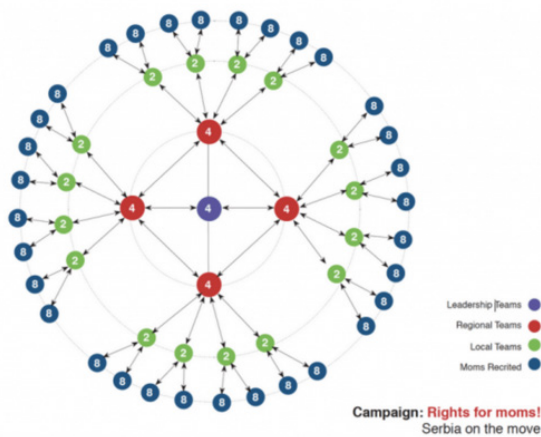
Наши интервјуи открили су локалну групу са дубоким везама са суседством, високим степеном флексибилности и мотивације, као и способношћу да послује као поштен посредник са службеницима локалне управе.

С друге стране, неформална природа групе такође је створила проблеме у смислу нејасног одлучивања које је подвргло групу и унутрашњим и спољним притисцима. Група сада процењује да ли жели да постане више од неформалне иницијативе, али упркос неким изменама румунских закона који регулишу НВО, сви су се сложили да је достизање овог следећег нивоа њиховог организационог развоја невероватно изазов за организацију као што је Floreasca Civica, посебно с обзиром на препреке за прикупљање средстава са којима се суочавају мале, локалне иницијативе.

РБИЈА

П(Б)РАВО ЗА МАМЕ!

У Србији су жене на породилском одсуству примале новчани додатак са закашњењем од 3-6 месеци јер држава није успела да пренесе средства на време. Србија у покрету, центар за организовање заједнице у Србији, је са партнерима покренула 2014. кампању за исправљање ове штетне праксе. Успели су да изврше довољан притисак на владу да издејствује промену закона и обезбеди директно и правовремено исплаћивање законом гарантован новчани додатак. Марија Перић, организаторка заједнице у Србији у покрету, истражила је стратегију организовања која им је омогућила да у ову кампању ангажују више од 200 жена са малом децом..

The "snowflake" structure employed by Serbia on the Move to organize mothers in a nationwide campaign to change the law on maternity payments. Image credit: Serbia on the Move

У Србији су жене на породичном одсуству примале породичке накнаде преко свог послодавца, уместо директно од државе. Међутим, како је држава обично касно започела трансфер, послодавци су мајкама са малом децом плаћали са закашњењем од 3-6 месеци. Србија у покрету одлучила је да изврши притисак на изабране званичнике да женама врше исплату директно уместо преко посредника.

Почевши од јесени 2014. године, мобилисали су 250 жена (око 200 мајки и 50 савезника) да дођу до 250 посланика у Народној скупштини. Почели су са основним тимом који се састоји од четири члана, од којих је сваки одговоран за изградњу групе од четири лидера

задужена за један од четири региона Србије. Свака нова жена која је хтела да се укључи у кампању прво је седела са неким укљученим у кампању на разговору један на један. Док су учесници развијали своје вештине у кампањи, од њих се тражило да преузму већу одговорност и почну координирају свој мали тим жена. Као што графикон приказује, почетни кључни лидери мобилисали су 16 регионалних лидера и ангажовали 32 вође локалних тимова; укупно су ангажовали више од 250 жена као активисткиње.

Србија у покрету започела је кампању 8. марта 2014. привлачном акцијом-окачили су веш за бебе на јавне тргове и улице у разним насељима у Београду. Користили су мешавину стратегија „инсајдера“ и „аутсајдера“. Више од 100 жена протестовало је испред парламента или организовало марш улицама главног града. У исто време, систематски су циљали 250 изабраних званичника да им изађу у сусрет један на један. Послали су више од 250 електронских порука, бомбардовали канцеларију посланика бројним телефонским позивима и на крају успели да закажу личне састанке.

Како су мајке са малом децом могле да учествују у тако захтевној кампањи? Учинили су то стварањем оснажујућег окружења и флексибилне организационе стратегије прилагођене потребама ових жена. Лидери су ставили велики нагласак

Mothers kicked off their campaign with the eye-catching action of hanging baby's clothes throughout Belgrade. Image credit: Serbia on the Move

The organizers created an empowering environment and a flexible organizing strategy tailored to the needs of women with children. Image credit: Serbia on the Move

на изградњу поверења. Они су један на један са потенцијалним члановима изградили везу пре него што се нова особа појавила на састанку. Састанци су се одржавали сваке недеље на мрежи и заказивали су се касно увече или рано ујутру или су се понекад одржавали у центрима за игру. Учешће је снажно охрабрено ради стварања континуитета и одговорности. Пре сваког састанка, лидери су расправљали о дневном реду, узимали записнике и строго управљали временом како би једносатни временски оквир био посвећен окупљањима. Ова дисциплинована стратегија организовања обезбедила је поуздану структуру која је запосленим мајкама олакшала учешће. Штавише, то је омогућило организацији да досегне критичну масу од 250 чланова, што се показало кључним за успех кампање.

Чињеница да су жене са малом децом имале такав напредак променила је њихову перцепцију о себи. Мајке се често враћају у кућно окружење, нарочито у првих неколико година након рођења детета. Ова кампања је навела жене учеснице да верују да имају енергије да се заузму за себе и постигну промене. Када су разговарали са изабраним званичницима, схватили су да раде на нечему великом и да се боре за све остале мајке у својој земљи. Осим тога, десетине жена су по завршетку кампање научиле нове лидерске вештине, стекле поверење и основале сопствене организације у свом региону. „Права за маме“ нису само допринела увлачењу жена у друштвену борбу, већ су и обликовала перцепцију о улози жена у друштву.

„ Ова кампања је навела жене учеснице да верују да имају енергије да се заузму за себе и постигну промене. Када су разговарали са изабраним званичницима, схватили су да раде на нечему великом и да се боре за све остале мајке у својој земљи.“

Све у свему, ову кампању је обележио висок степен организационе дисциплине и упорности. Иако су посланици прво игнорисали захтеве за састанке, на крају је однос снага почео да се мења у корист жена. Како су се неки посланици почели састајати са женама, то је стварало притисак и на друге да то учине. Пред крај кампање посланици су обраћали се лидерима кампање да се састану са њима.

Наравно, последње мерило кампање било је то што је организација победила - жене иза „Права за маме“ постигле су да српске мајке добију своје додаток директно из државног буџета, без посредника.

СРБИЈА

МЛАДИ У ЦЕНТРУ

Једног дана, групи младих људи у српском граду Бору одлучила је да се покрене. Недостајао им је простор за организацију програма и креативно провођење слободног времена. Тако су 2017. покренули кампању како би убедили изабране званичнике да зграду у власништву града претворе у друштвени центар. Њихове акције биле су крунисане успехом и промениле су перцепцију локалних доносилаца одлука о младима. Марија Перић, организаторка заједнице у Србији у покрету, била је један од лидера у овом процесу организовања. Марија је истражила њихов систематски напор у развоју лидерства који им је омогућио да мобилишу критичан број младих људи и присталица - и победе.

The organizers built a disciplined campaign and allowed youth to take on leadership roles they were nervous to hold. Image credit: Serbia on the Move

Група младих у граду Бор имала је много креативних идеја о томе које програме треба организовати да зачини локални живот младих. Имали су редовне састанке у канцеларији локалне организације, али брзо им је дојадило што су их стрпали у мали простор који није могао да угости програме које су имали на уму. На крају су схватили да им је потребан друштвени

центар. Неки су то место замислили као просторију за пробу својих бендова, неки као библиотеку или центар за обуку, док су други желели простор за дружење са пријатељима. Тако су у фебруару 2017. године одлучили да покрену организациону кампању за добијање зграде од градског већа.

„... млади који су претходно били залепљени за своје рачунаре постали су креатори промена у својој заједници.“

У почетку нису имали много присталица. Многи одрасли су сумњали да могу постићи свој циљ. Међутим, лидери су у кампању организовали све више младих људи, што је био кључ за стварање подршке. Млади су развили систем развоја лидерства за запошљавање нових активиста и њихово ангажовање. Они су створили тимове у којима су лидери мотивисали и обучавали чланове да постану вође. Они који су се истакли могли су основати своје тимове. На овај начин су изградили креативан простор за учење који је на крају инспирисао око 300 младих људи да се придруже кампањи. Могли су се окушати у различитим улогама, попут организатора, тренера или преговарача. Као што су лидери описали, многи од њих су у почетку били забринути

због говора у јавности, али су победили своју анксиозност у овој оснажујућој атмосфери. У другим случајевима, млади који су претходно били залепљени за своје рачунаре постали су креатори промена у својој заједници.

Пратиле судисциплинован организациони процес. Тимови су имали најмање један састанак недељно, који се одржавао лично и укључивао је неко време за дружење. Циљ је био организовати најмање једну акцију недељно како би се ово питање задржало на дневном реду. Ово је обично била јавна акција у којој су млади разговарали са грађанима о простору заједнице или имали лични састанак са изабраним званичником. Једна од најспектакуларнијих акција

догодила се када је 100 младих активиста марширало до градске куће и поднело петицију са 5.000 потписа у корист центра. Лидери су имали један-на-један са потенцијалним новим члановима кампање пре него што су се придружили тиму како би их упознали и објаснили како тим функционише. Пре сваког састанка дистрибуиран је дневни ред и вођен је записник. Почели су и завршили на време, а учешће је снажно подстакнуто да створи кохерентну групну културу.

Како су сами лидери описали, њихов све већи број и упорни домет доносиоцима одлука помогли су им да покажу да су посвећени вођењу свог друштвеног центра. Редовни лични састанци са изабраним званичницима стекли су поштовање према младима и изградили поверење између њих и званичника. Као резултат тога, нешто после годину дана кампање, у марту 2018. године, добили су стару зграду у центру града, која сада служи као друштвени центар за омладину Бора.

СЛОВАЧКА

КАМПАЊА ТАБИТА

ЗА МОЋ РОМА У

СЛОВАЧКОЈ

Центар за организовање заједнице (СКО) у словачкој регији Банска Бистрица постоји више од двадесет година. Организација је првобитно почела са радом у насељима ниже средње класе, али је временом све више прелазила на рад са маргинализованим заједницама. Наш истраживач, Марош Чмелик, директор је СКО. Овде испитује колико су се дугорочна улагања у изградњу односа унутар заједница на маргини друштва исплатила у тренутку акутне кризе коју је представила пандемија COVID-а. Повремено је то био неуредан процес, али на крају је ова организациона прича прича о нади, оснаживању и отпорности заједнице у условима кризе.

At the beginning of the pandemic crisis, community organizers served as first responders within some Slovak Roma communities. Image credit: Center for Community Organizing

Banská Bystrica je jedna od najsiromasnijih od osam regiona u Slovačkoj. Ujedno je i jedan od regiona sa najvećom koncentracijom romskih naselja. Tачније, према статистичким подацима из 2013. године¹¹, тек испод једне четвртине ромских насеља налази се у овом региону, а присутно је и сећање на скорашњу политичку кризу. In 2013, Marian Koleba, лидер неонацистичке партије, победио је на регионалним изборима и шокирао остатак државе. Ову победу остварио је баш тенденциозно идући против ромских насеља и ромске заједнице у овом региону.

СКО је 2017. одиграо централну улогу у мобилизацији широке заједнице која се окупила како би сменила Котлебу. Ова победа је убрзала процес у коме је СКО постављао питања о својој мисији и смеру. Првих много година свог постојања, СКО је настојао да организује заједнице ниже средње класе. Ово је био вредан посао, а њихови досадашњи резултати и односи изграђени током времена осигурали су да се СКО сматра природним сазивачем локалних снага цивилног друштва да се супротстави кампањи за поновни избор Котлебе. Они су чак играли улогу локалног посредника моћи између конкурентских опозиционих партија како би осигурали јединствен фронт против неонациста

на гласачким листићима. Међутим, ова кампања је оставила СКО жељу за више-па се њихов пут изградње односа и капацитета са маргинализованијим заједницама почео продубљивати.

Способност СКО-а да прилагоди свој рад и изгради моћ у ромским заједницама може се сажети овако: организациона посвећеност + одговарајуће особље + време. Улога организатора у покретању процеса организовања заједнице је још једном уочљива; 2014. године ЦКО је запослио Јолану Натхерова, Ромкињу која је обучена за социјалну радницу. Занат организације је научила на послу у СКО-у. Током неколико година изграђивала је поверење и водила напоре да се створи женска лидерска група Ромкиња у заједници Cementárenská. Ова локална руководећа група заједно се организовала око прикупљања прича и ради побољшања локалног образовања, становања и хигијене. Они су такође играли кључну улогу у одговору заједнице на кризу COVID-а.

СКО је 2020. покушао и нешто ново: унајмили су организатора за рад са верским заједницама. Ондреј Друга је почео са радом баш када је пандемија све довела до закључавања, и брзо је почео да ради са колегиницом Јоланом како би подржао рад СКО-а у заједници Цементаренска. У међувремену је такође посветио своју енергију изградњи хришћанске платформе Банска Бистрица. Током неколико месеци састао се са шездесет различитих људи у различитим верским заједницама, а до децембра исте године организовао је кључну водећу групу за иницијативу коју је чинило 15 људи, укључујући 3 свештенства - католичког и евангелистичког свештеника и проповедника Баптистичке цркве.

Синтеза ова два тока нових приступа СКО-а у организацији посла произашла је из кризе COVID-а. Пандемија је тешко погодила ромске заједнице. Одсечене чак и од основних информација, а камоли услуга, заједнице попут Цементаренска

¹¹ Mušinka, Alexander, et al. "ATLAS Rómskych Komunit Na Slovensku 2013." ia.gov.sk, 2014.

биле су посебно осетљиве на болест и сметње које је стварала. Јолана и остали организатори из СКО-а нису биле поколебале. Они су радије преузели карактер особе која су прва одговорила у кризи, и осећале су да су њихове године

изградње односа и поверења дошле до изражаја на основу тога како су се појавили у овом тренутку.

„ ТАБИТА представља систем који је умро током кризе. Одједном, заједница је морала да пронађе своје ТАБИТЕ или из ромске заједнице или из већинске заједнице. И успели су да пронађу многе ТАБИТЕ. Они су створили мрежу солидарности која и даље постоји.”

Улога коју је СКО имао у пружању подршке локалним лидерима у ромској заједници комбинована је са начинима на који су организовали солидарност из већинске заједнице - посебно верске заједнице. Овај напор је постао познат као ТАБИТА кампања. То је библијска референца на причу о слуги који шије одећу. Када је умрла, други су схватили да не постоји нико ко би обавио посао уместо њих и да би то морали сами урадити. Како је рекао наш истраживач, „ТАБИТА

представља систем који је умро током кризе. Одједном, заједница је морала да пронађе своје ТАБИТЕ или из ромске заједнице или из већинске заједнице. И успели су да пронађу многе ТАБИТЕ. Они су створили мрежу солидарности која и даље постоји. То је због снажне базе лидера и осетљивих организационих напора”

Jolana Nátherová trained as a social worker, but over the years, she learned community organizing on the job at the Center for Community Organizing in Slovakia. Image credit: Nie v našom meste

Организовање је увек балансирање, а организатори у кампањи ТАБИТА научили су да морају да уравнотеже бројне различите интервенције заједнице у исто време. Неке од ових интервенција су биле оне са првим одговором или узајамним помоћницима. Изграђене су на основу вишегодишњег образовања, заговарања, пружања услуга, акција солидарности и развоја заједнице. Али за СКО све се вратило организовању заједнице. Рад који је урађен у кампањи ТАБИТА на крају се није односио само на материјалне резултате, већ на начине на које је процес организовања људима дао наду и осећај достојанства.

Локални лидери развили су осећај своје моћи, и ово је почетак за све опсежније организовање у будућности. СКО се сада пита како да пређе из организовања заједнице по заједницу, већ како да подржи више ромских заједница у изградњи осећаја колективне моћи у региону. Из ове кризе учврстили су темеље за овај рад.

СЛОВАЧКА

РАЗВИЈАЊЕ

НОВОГ ПРИСТУПА

ОРГАНИЗОВАЊУ КРОЗ

БОРБУ И КРИЗУ

Центар за организовање заједница (СКО) у Банској Бистрици, Словачка, пионир је организовања заједнице у региону Централне и Источне Европе и једна од најстаријих организационих иницијатива у Европи. Током 22 године свог постојања изградили су густу мрежу односа који су им омогућили да изграде трајну репутацију и да ефикасно одговоре у тренуцима кризе. Током година, СКО је такође био укључен у дијалог са организаторима у Сједињеним Државама који су карактерисали тренуци учења, усвајања и развијања праксе како би се испунили посебни услови њиховог рада. Наш истраживач, Марош, директор је СКО -а, а прича о еволуцији организације коју документује у овој студији случаја на много начина одражава еволуцију многих организационих иницијатива у Европи.

CKO played a central role in the regional mobilization against the neo-Nazi governor of the Banská Bystrica region of Slovakia. It was not clear at the time, but CKO organizers cite this now as a key turning point in the organization's history. Image credit: Nie v našom meste

Центар за организовање заједнице основан је касних 1990-их као део таласа нових НВО које су заживеле са циљем да подстакну широк појам „учешћа грађана“ у посткомунистичким друштвима. Организовање заједнице у то време виђено је као приступ који би могао бити користан у помагању активирања локалних заједница, па је као такав метод који је СКО користио у својим раним годинама био један од кампања организовања у комшилуку усмерених на решавање локалних питања. Друштвена основа за овај рад углавном је била усредсређена на заједнице ниже средње класе које живе у високим насељима у и око Банске Бистрице.

Ране кампање из ове ере историје СКО-а укључивале су борбе око локалних паркова и развоја насеља. Занимљиво је да је семе идеје о амбициознијим транснационалним кампањама било присутно и тада, посебно у случају кампање против изградње нове Шелл бензинске пумпе у локалном насељу. У тој кампањи организатори су се могли ослонити на прото-међународне мреже које су се формирале (једна од њих је формализована у ЕСОН-у) како би затражиле подршку за кампању. Организоване су и акције солидарности на другим локацијама компаније Шелл у Европи.

Ове прве кампање утврдиле су кредибилитет СКО-а у региону Банске Бистрице и помогле им да изграде односе са локалним лидерима. СКО процењује да је у првој деценији водио 15 локалних кампања, идентификовао и развио преко 100 лидера везаних за ове посебне кампање. Такође се процењује да је од ове групе отприлике 10% тих лидера развило осећај дубоке лојалности СКО-у као организацији - чињеница која би се показала прилично значајном када је организација лансирана у следећу еру своје еволуције.

Политичка криза натерала је СКО на нови начин приступа свом раду. У то време то није било сасвим очигледно, али кроз процес рефлексије СКО је схватио да је прекретница за њихову организацију наступила 2013. године када је Маријан Котлеба, вођа отворено неонацистичке партије, победио на изборима за председника регионални гувернер региона Банска Бистрица. Ова криза је одговарала периоду у којем су многе локалне групе које је СКО помогао у организацији постајале способне да стоје саме. У то је вријеме СКО такође основао нову иницијативу под називом Нот Ин Оур Товн како би створио платформу за локално становништво да се одупре радикалном десничарском екстремизму који представља њихова нова влада. СКО је изградио поверење у своју базу

The team of the Center for Community Organizing in Slovakia, one of the oldest community organizing groups in Europe. Image credit: Center for Community Organizing

током своје кампање у суседству, што је позиционирало организацију да ефикасно пређе на овај нови став. До 2017. године, када је Мариан Котлеба требало да буде поново изабран, СКО се нашао у водећој сазивачкој улози регионалне мобилизације снага цивилног друштва за вођење кампање за образовање бирача и излазност. Њихови напори били су успјешни колико и импресивни: Котлеба је изгубио изборе, а одзив бирача у округу је порастао, повећавајући се са 24,6% у години у којој је Котлеба изабран, на 40,3% у 2017.

Од свог почетка, СКО је био ангажован у дијалошком односу са организаторима у Сједињеним Државама. Њени најранији приступи организовању научени су из америчког искуства, али су затим прилагођени времену, месту и условима у Словачкој 1990-их и раних 2000-их. Идеја о стварању платформе под називом Хот Ин Оур Товн настала је по узору на сличну иницијативу против радикалне деснице у Сједињеним Државама, али су тада организатори у Словачкој надоградиле овај напор да воде амбициозне политичке интервенције. И у садашњем периоду они разматрају начине на које су организатори у САД уградиле антирасистичку праксу у свој рад како би приземљили организовање засновано на суседству у јачем оквиру социјалне правде. Овај образац учења, усвајања и развоја организационих приступа из Сједињених Држава (који многи и даље

виде као „дом“ организовања заједнице) био је у току и поново одражава неке од начина на које се поље организовања заједнице у Европи се развијало и мењало.

„Успоравање“ није нешто што организатори заједнице увек раде јако добро. У настојању да осигурају да њихова организациона визија остане жива и да се ухвати у коштац са тренутним изазовима у друштву, организатори се хитно крећу понекад ухваћени у круг тражења „следеће велике ствари“. Међутим, наше истраживање ове студије случаја открило је начин на који је узимање времена за размишљање ојачало праксу СКО-а и изоштрило његову будућу оријентацију. Поред ангажовања у овом партиципативном акционом истраживачком пројекту, СКО је такође ангажовао екстерног фасилитатора да подржи организацију у размишљању о својој прошлости и цртању њеног рада у наредном периоду. Овде се осећа напетост између „старог“ СКО и „новог“. Његово оснивање у веома локалним кампањама може се осећати као потез против њихове жеље да заузму шири приступ „социјалне правде“ у организовању. Ово су тензије које нису својствене само СКО-у, али наше истраживање показало је начине на које се СКО активно и отворено бори с њима.

„СКО прелази у следећу фазу свог рада вођен неким новим стратешким опредељењима, укључујући посвећеност да остане организација на локалном нивоу и свесно усвајање оквира социјалне правде и људских права у том послу. То у пракси значи да се они обавезују да ће потиснути своје локалне лидере - од којих многи нису дошли у организацију из широког појма ка „друштвеној правди“, већ из бриге за своје суседство.”

СКО прелази у следећу фазу свог рада вођен неким новим стратешким опредељењима, укључујући посвећеност да остане организација на локалном нивоу и свесно усвајање оквира социјалне правде и људских права у том послу. То у пракси значи да се они обавезују да ће потиснути своје локалне лидере - од којих многи нису дошли у организацију из широког појма ка „друштвеној правди“, већ из бриге за своје суседство..

СКО ће увести питања социјалне правде у рад са својим локалним лидерима, а они планирају да укључе укидање наставног програма расизма у свој рад на организовању заједнице. СКО је јасан да је њихова мисија стабилна, али не и вечна, и да су срж њиховог посла људи – што посао чини бескрајним изазовом. Али ангажовањем својих људи СКО будућности себе види као обављање посла како би се припремио за следећи пут када то од њих захтевају услови у друштву.

ИСТРАЖИВАЧКИ

ТИМ И ПРОЦЕС

Преглед процеса истраживања

Истраживачки тим смо формирали у марту 2020. Организаторе су делегирале њихове организације на основу скупа критеријума које је саставио координатор. Истраживачки тим је прошао уводну обуку у мају, где су чланови научили о партиципативном акционом истраживању. Договорили смо се и око циљева. Одлучили смо да пружимо аналитичнији приказ две организације прича по земљи и искористимо ово истраживање као прилику за учење да побољшамо своју праксу. Обратили смо пажњу на премошћивање потенцијалног комуникацијског јаза између истраживачког тима и организација које су представљали од самог почетка. Стога смо охрабрили чланове тима да замоле своје организације да предложе неколико организационих процеса које желе дубље да разумеју, од којих бисмо могли изабрати два за истраживање.

У јуну 2020. разговарали смо о свим причама, разматрали могуће углове истраживања и заједнички одлучили које две приче по члановима тима земље

ће истраживати. Завршили смо програм истраживања након што су националне организације одобриле наше одлуке. У јесен 2020. године тим је прошао две обуке о основним истраживачким вештинама, фокусирајући се на вештине интервјуисања и анализу налаза. Истраживачи су затим саставили своје планове рада, а током процеса истраживања добили су повратне информације од њих и имали су редовне консултације са координатором. Оставили смо четири месеца (или понекад и више) за прикупљање података и писање извештаја о истраживању. Истраживачи су водили три до шест интервјуа по процесу организовања, анализирали интервјуе и своје налазе разложили пратећи низ смерница.

Коначно, у јуну 2021. године одржали смо закључни састанак на којем смо оценили процес истраживања, сажели научене лекције и размотрили шта би сваки истраживач учинио да резултате претвори у дело.

Од учења до дела

Надамо се да смо створили простор за учење у којем би организатори могли побољшати своје аналитичко мишљење и примијенити га у својој организационој пракси. Другим речима, желели смо да допринесемо пракси организатора.

С друге стране, борили смо се са нашим главним изазовом уопште: недостатком времена за анализу и учење. Члановима тима је било потребно много труда да

посвете довољно времена за спровођење истраживања и писање своје анализе. Иако је пројекат трајао годину и по, процес партиципативног акционог истраживања сажет је у четири састанка, два тренинга, неколико консултација један на један и неколико месеци интензивног прикупљања и писања података.

Током наших састанака поставили смо темеље за организациону културу у којој учимо и критички размишљамо о међусобном раду. Међутим, са примарним фокусом на лични развој, партиципативно акционо истраживање има своја ограничења. Истраживачи су открили њихове приче и изградили институционално памћење, али нису извршили опсежну анализу који су други фактори одиграли кључну улогу у победи осим организације. Наши тренутни капацитети нису нам дозволили да дубоко анализирамо наративну климу или да разрадиммо улогу савезника, да споменемо само неке. Посматрали смо само ефекат инпута који су најближе повезани са организовањем. Наше приче треба читати са овим на уму.

Како бисмо осигурали да се сазнања из овог пројекта партиципативног деловања поново интегришу у рад европских организатора, поделићемо овај документ са кључним актерима у земљама у којима је ово истраживање спроведено. Надамо се да би садржај ове студије могао послужити као основа за будуће семинаре организатора. Штавише, географски домет ове студије фокусиран је на организовање иницијатива у централној и источној Европи и на Балкану, али је европски организациони сектор шири од тога. Већ постоје везе комуникације и сарадње између ових регија и других дијелова Европе, и вјерујемо да би се материјал из овог истраживачког пројекта могао користити као сточна храна за ширу дискусију која служи за потицање дубљег стратешког усклађивања у цијелој европској организацији. кретање.

На крају, треба напоменути да смо своје истраживање проводили усред пандемије COVID-19, па смо морали од почетка пренети пројект на интернет. Срећом, сви смо се познавали; стога бисмо могли продубити поверење и имати смислене дискусије упркос недостатку личних састанака. У исто време, сви смо морали да се суочимо са мањим или већим изазовима због коронавируса, лично и у свом послу. Подстакнут глобалном кризом, један од наших истраживача одлучио је да истражи потешкоће организовања током пандемије, па су недаће садашњости постале предмет његовог истраживања. Захвални смо што је овај пројекат био извор подршке и наде за многе од нас у овим изазовним временима.

ИСТРАЖИВАЧКИ ТИМ

Alexandru Palas је организатор заједнице и тренер, страствен према социјалној правди и доживотном учењу. Он ради са Ресурсним центром за учешће јавности

(ЦеРе) у Румунији од 2019. Тамо координира међународне размене и програме обуке, ради као организатор заједнице са бескућницима и документује кампање група и организација које су сарађивале са ЦеРе-ом на различитим пројектима. Александру је алумниста програма Стручних сарадника, а пре рада са ЦеРеом, био је члан управног одбора МозаиК ЛГБТ удружења. Студирао је рачунарство, а у слободно време ужива у тенису.

Bernadett Sebály је организаторка заједнице, тренер и менторка из Мађарске.

Дипломирала је комуникације, културну антропологију и јавну политику. Тренутно студира на Докторској школи политичких

наука, јавних политика и међународних односа Универзитета у Централној Европи. Уредница је књиге под насловом "Друштво моћи или моћ друштва? Основе организовања заједнице, компилација студија америчких академика и аутор многих чланака." Претходно је седам година радила у међународним организацијама за људска права као координатор кампање и

службеник за штампу. Своје искуство у организовању заједнице стекла је као чланица The City is for All, организације бескућника и њихових савезника, у којој је била активисткиња између 2009-2017. На основу овог искуства, помогла је у осмишљавању и изградњи програма организовања заједнице у Мађарској са Фондацијом Civil College, где је пет година радила као тренер и менторка. Њен циљ је да повеже свет активизма, организације цивилног друштва и академске заједнице на начин који је плодносан за све.

Gáspár Bendegúz

Tikász је организатор заједнице, ментор и тренер. Студирао је филозофију на Универзитету у Дебрецену у Мађарској. Његово поље

истраживања је политичка филозофија, посебно како тржиште и тржишна логика утичу на друштвена добра и друштво у целини. Био је активан члан заједнице од 2015. године, а пуно радно време организатор од 2018. године. Прво је радио у Дебрецену за Удружење алтернативних заједница и Натив, а данас је члан Система Natív, националне организационе групе Фондације Civil College из Печуја.

Marija Peric je оmlадински организатор у Србији у покрету, а радила је и као координаторка Канцеларије за младе града Бора. Пре тога

је била председница организације цивилног друштва под називом Дом младих Бор, где је координирала волонтерске и оmlадинске пројекте, као и извештавала о раду организације.

Maroš Chmelík дипломирао је политичке науке на Универзитету Западне Чешке у Пилсену. Стажирао је у Шпанији, Сирији и САД -у. Пре девет

година вратио се из иностранства у Словачку и од тада ради у невладиној организацији, сектор у Банској Бистрици. Тренутно је на челу Центра за организовање заједнице (СКО), који се фокусира првенствено на теме попут грађанског ангажовања кроз организовање заједнице и спречавање насилног екстремизма и радикализације. Његова експертиза састоји се у успостављању свеобухватних и стратешких интервенција за спречавање насилног екстремизма и радикализације усмерених на рад са практичарима на првој линији, као што су радници у заједници, наставници, полиција итд. Од 2020. године блиско сарађује са словачким министарством унутрашњих послова за развој националне агенде за спречавање насилног екстремизма (ПВЕ) у оквиру Одбора за спречавање и елиминацију расизма. У слободно време Марош воли спорт, путовања, планине, бригу о својој малој књижари Артфорум заједно са другим пријатељима. Покушава да што више времена проведе са својим партнером и кућним љубимцима - псом Тином и мачком Мијом.

Steve Hughes има преко 20 година искуства радећи као заједнички, синдикални и политички организатор у Сједињеним Државама и

Европи. Тренутно живи у Прагу и ради на неколико трансевропских и трансатлантских организационих иницијатива. Трагом својих корена до америчког радничког покрета, прешао је у политичко организовање 2010. године, када је отишао да ради за Партију радних породица (WFP). 2014. године преселио се у Европу, али наставља да подржава организацију са седиштем у САД-у, а такође је преузео водећу улогу у развоју Европској мрежи за организовање заједнице, чворишта за сектор организовања заједница у Европи. Он је развио заједницу праксе са организаторима и едукаторима покрета Пројекта политике на локалном нивоу, организације за подршку покрету основане са циљем да премести праксу организовања заједнице према мање прилагођеним, трансформативнијим приступима. У овој улози служи као веза између америчког и европског организационог сектора.

Wioleta Hutniczak води проактивне интервенције усмерене на пројекте одрживог ангажовања. Она је фасилитатор и ментор са широким историјом рада у

образовању. Сарађивала је са Пољском хуманитарном акцијом, Глобалном образовном мрежом младих Европљана, Фондацијом Common Thing и многим другим. Некада је била организатор заједнице, а пројекат „Прича о променама“ је леп завршетак њене приче са организовањем заједнице.

THE POWER OF ORGANIZING

Stories of Community Organizing Campaigns From Across Europe

